

ötlet

1986. november
Ára: 24 Ft

video

magazin

**Mire van
szüksége?**

SZÁMÍTÓGÉPRE?

VIDEÓRA?

KÜLÖNLEGES

MŰSZAKI

CIKKEKRE?

**Nálunk
mindent
megkaphat!**

**Központ:
FOTOELEKTRONIK ISZ
Bp. V., Kossuth L. u. 17.
Tel.: 173-022**

Kedves Olvasó!

Úl a jámbor polgár a csendes külvárosi vendéglőjében, a pakolja magába a kalóriákat. Ekkor valahol a háta mögött, a magasban ektelen zaj támad, mintha egy vadászbombázó zuhanat volna a teremre, majd némi bűgös után német parancsszavakat üvöltönek, s mintegy betetőzőképpen géppisztolykattogás hallatszik. ... Nem, nem kell megijedni, beke van, csak ebben az éterben is meglepetésszerűen szokták bekapszolni a videót.

Kitört a hazai videoláz. Tetszett már betérni este presszóba, ahol éppen beindították a képmagnót? Megöröklítésre méltó jelenet: a szerelmes kamaszok elengedik barátinők kezét, az ajtókat körül ácsorgók beljebb jönnek és félbehagyják a különben pedig szépen alakuló verekedést, a pincérek a pultra könyökölve figyelnek — a helyiség egyetlen nagy tártott száj és szem: együtt lessük ájultan, amint a legújabb karatehős két pofonnal nyolc ellenfelet dönti le, és egyetlen rosszarcú támadójának sem jut eszébe, hogy nem csak puszta kézzel verekedhetnek a gengszterek.

Remélem, az előbbi sorokkal még nem kedvetlenítettem el, Kedves Olvasó, hogy miért épp a negyedszer megjelenő első hazai videomagazin hasábján csúfolódunk a videózásról. Ugyanis éppen ezért, hogy leírhasuk, ez nem a video, ez is a video. Tul könnyen azonosítják a képmagnózással csak mostanában ismerkedők a vendéglők, diszkók, egyéb szórakozóhelyek zápos és nem éppen színvonalas videofilm-áradatát a videóval. A video ugyanis egy médium, egy közlési eszköz, s a legalacsonyabb szintű produkció alapján az egészet minősíteni hasonló képesség, mintha tesszem azt a könyvet mint olyat elvetném, mert temérdek szennyirodalom, ponyva, gyenge krimi lát napvilágot szerzte a világon. Vagy a zenét általánosságban elvetjük csak azért, mivel többszöröse bugyuta slágerecske születik, mint klasszikus mű? További fölös példák helyett megállapíthatjuk: a video is, mint minden médium, a legkülönbözőbb nivón használható fel, fogyasztójának igényei szerint.

Ne öntsük ki tehát a fürdővízzel a képmagnót is. Videokazettán nemcsak erőszakot és pornográfiát lehet tartani (bár utóbbiról hivatalos nyilatkozataink kivételével eddig mindenki megvallotta: ő szintén nézi otthon), hanem tesszem azt Fellini, Pasolini, Fassbinder vagy Spielberg filmjeit, s a házi könyvtárhoz hasonlóan immár létrehozható a mágnesszalag segítségével a házi filmár is. A video persze még a fejlett országokban is gyerekcipőben jár, de az elhamarkodottan bírálónak nem árt eszébe juttatni, milyen bottalodva, mennyire kevés valóban művészi értéket felmutatva kezdődött annak idején a filmgyártás. Most, a hazai videoláz első nagy fellobbanásakor inkább arra kellene törekedni, hogy a hazai videokazetta-kínálat ne csak a karatézs-pisztolyfogatós „éttermi filmek” kategóriájából tevődjön össze. Mert akkor az tán lótték.

Szűcs Zoltán

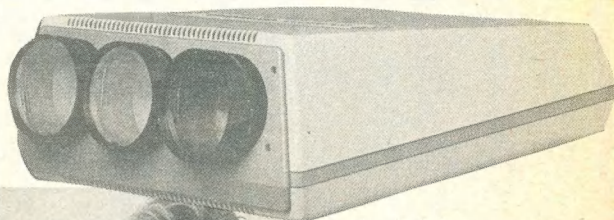
Az Ötlet hetilap magazinja
Felelős szerkesztő: ERDŐS AKOS
Szerkesztő: BÍRÓ ZOLTÁN
Tervező szerkesztő: KERÉK ANTAL
Szerkesztőség: Budapest XIII., Jász utca 103—105.
Levélcim: Budapest 1986
Telefon: 203-803, 203-804
Telex: 22-7363

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat
Felelős kiadó: dr. Petrus György igazgató
Kiadóhivatal, Budapest VI., Révay u. 16.
Szikra Lapnyomda, Budapest 86—4158
Felelős vezető: Csöndes Zoltán vezérigazgató
Terjesztje a Magyar Posta
Címlap: Prohászka Imre
Illusztrációk: Izsák Jenő Fotók: Gesztai Anna
HU ISSN 0237—5141

ötlet

video

magazin

„Kezdetben vala a Telehor... Hogy mi is volt az? A világ első televíziókészüléke, természetesen magyar találmány.”

4. oldal

„Nastassja országnak-világnak leplezetlenül bemutatva, amije van.”

10. oldal

„A kazetta elején születést jelző gyereksírás, zárásként pedig a sivatagban meginduló kamera, ami csontok és egyéb leletek között egy tévére is bukkan.”

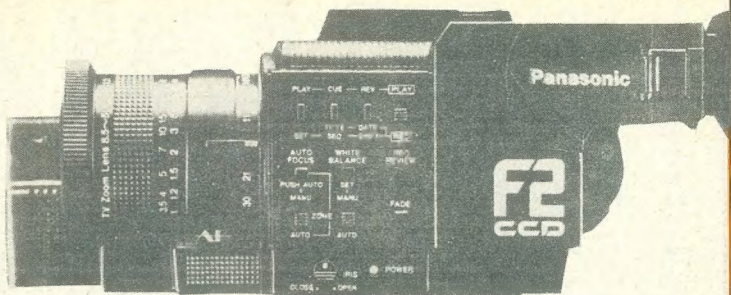
12. oldal

„Ha valaki kamkordert akar vásárolni, feltétlen VHS vagy VHS—C rendszerű készüléket vegyen, mert elkészített felvétele csak így lesz kompatibilis a hazai rendszerként elfogadott asztali készülékekkel.”

16. oldal

Áttörés a kamerafronton

CCD — ez a három betű jelzi a képátvitel történetében a következő nagy előrelépést.

Ez ideig a videokamerákban alkalmazott képátviteli eszköz a képfelvétel cső volt. Ma, a mikroelektronika korában a cső nagy darab, korszerűtlen, nehézkes és sérülékeny alkatrésznek számít, annak ellenére, hogy mérete az utóbbi években erőteljesen csökkent a minőségi jellemzők egyidejű javulása mellett. A videokamerák méretét és súlyát azonban bizonyos mértékig még mindig meghatározza a képfelvétel cső és a járulékos alkatrészek. Ráadásul a cső homloklapján található fényérzékelő réteg erős és tartós fény hatására könnyen maradandó változást szenved.

A CCD előnyeinek felsorolása előtt vessünk egy pillantást magára az eszközre. A CCD — Charge Coupled Device — egy félvezetős képzérelő, ami bolygó nagyságú felületen mintegy kétszáz ezer pici fényérzékelő elemet tartalmaz, amelyekben a fény hatására töltések halmozódnak fel. Ezeket a töltéseket egymás után kiolvasva, ugyanolyan videojelet kapunk, mint a sugárletapogatás elvén működő képfelvétel csöveknél. Itt azonban nem elektronsugárral tapogattuk le a töltésképet, hanem léptetéssel egy tárolóba visszük, ahonnan a hagyományos videojel-időzítéseknél megfelelő ütemben kiolvassuk azokat.

A CCD képzérelő többféle működési elv szerint is ki lehet alakítani, amelyek közül a legelőnyösebb az ún. Frame Transfer (képátvitel elvén dolgozó) CCD.

Tulajdonságait tekintve csak jókat mondhatunk róla. Méretet és súlyát törzse a képfelvétel csőének. Fogaztatása ugyancsak, mivel nincs elektronemittáló katód, amelyet izgatni kell. Ennek következtében nincs bemelegedési idő, a bekapcsolás után azonnal üzemképes. A képfelvétel cső működése döntő mértékben függ a letapogató elektronsugár erősségétől, fókuszoltságától, eltérítésétől. Mindezek bonyolult konstrukciók és beállítási kérdések, amelyek a kamera üzemét megbízhatatlanná teszik. A CCD-ben nincs elektronsugár! Így az összes említett probléma fel sem merül. A sugár elterítésének pontatlanságai a

csöveknél nehezen kézben tartható geometriai torzítások forrásai. A CCD leképezési geometriáját meghatározza a gyártáskor kialakított képlelem-elrendezés, ami egyszer s mindenkorra adott — így a CCD-nek nincs geometriai torzítása. Ez az eszköz igen érzékeny, nem rosszabb, mint a legérzékenyebb képfelvétel csövek: mintegy harminc lux megvilágítás szükséges egy tisztességes, zajmentes kép előállításához az objektív rekeszének teljes kinyitásával. A csövek a tekintetben jóval gyengébbek. Az optimális megvilágítás mellett a CCD által produkált kép jel/zaj viszonya eléri a 82 dB-t, ami kifogástalan, stúdióminőségű képet jelent.

Talán a leglényegesebb tulajdonsága a CCD-nek a csövekhez viszonyítva az, hogy gyakorlatilag minden — a szokásos felvételi körülmények között előforduló — fényhatást elvisel, tehát nem lehet beégetni. Ez igen nagy jövőt jósol neki az amatőr kamerákban való alkalmazás terén. Dinamikatartományra megközelíti az emberi szemét. A szem azonban nehezen viseli el az erős fényeket és sötét árnyékokat egy jeleneten belül — a CCD alkalmazásánál lehetőség van a kontraszt elektronikus eszközökkel való egyszerű csökkentésére és ezáltal ilyenkor is jó képet kapunk.

Bizonyára mindenki tapasztalta már, hogy gyors mozgásoknál a videoképek elmosódnak, a tárgyak mintegy csúvást húznak maguk után. Ez a jelenség különösen kis megvilágítású jelenetekenél figyelhető meg. Az oka az, hogy a képfelvétel cső töltésképet az elektronsugár nem tudja tökéletesen kiolvasni, és így a töltések egy része ottmarad a következő felkérési idejére is. Ez a tárgyak elmozdulása esetén igen szembetűnő. Különböző megoldásokkal sikerült valamennyire csökkenteni ezt a „húzást” a felvétel csöveknél, de teljesen megszüntetni nem lehet. A CCD másik óriási előnye, hogy ettől a tökéletlenségtől sem szenved, mert a töltések kikapcsolása gyakorlatilag tökéletes. Hogy ez mekkora minőségű ugrás a fényérzékelő viszonyfokra, csak az tudja értékelni, aki már mindkettővel dolgozott.

A CCD olyan tulajdonságai, mint például, hogy érzékenyen mágneses mezőre vagy hogy különösen ellenáll mecha-

nikai igénybevételeknek (pl. leesítés), szintén nem elhanyagolhatók.

A fentiek olvastán az olvasóban felmerül a kérdés, hogy miért csak most kerültek a piacra a CCD-vel ellátott videokamerák és hogy ezután mi várható?

Nem nehéz találni, hogy a mintegy kétszáz ezer képzérelő és csatlakozó vezetékeinek kialakítása egy nem egészen 10 x 10 milliméteres lapkán — nem mindennapi teljesítmény. És mindez tucattermékként, olcsón... Márpedig az első fecskék itt vannak. A múltkor ismertett Sony nyolcmilliméteres video is CCD képátvitelt használ. Most egy CCD-s kamerát ismertettünk: a Panasonic WVP — F2E típusáról van szó.

Ez a kamera alig nagyobb egy fényképezőgépnél (12,5 x 9 x 23,3 cm)! Súlya kébel nélkül annyi, mint az én öreg Canon gépemé: 90 dekagramm. Ott watt a teljesítményfelvétele, ami csak azért ilyen sok (sok?), mert autofókusz-áramkörrel látták el, és az az elektronikus keresővel együtt fogyaszt. A kereső képátvitel 1,8 cm, ami valószínűleg a világ legkisebb képernyője. A kamera fényérzékelő: 10 luxnál képet ad, de minden erősítés maximumális, ami nem kedvez a zajviszonyoknak. Ezért az ajánlott, optimális megvilágítás 1400 lux. A kamera felbontását 280 sorban adják meg. Az objektív hatszoros motoros varió, makrofelvételi lehetőséggel — ez szinte szabványos minden amatőr kameránál (8,5–51 mm). (Valószínűleg igen nagy szárában készülnek valahol ezek az objektívek, ezért használja minden gyártó őket.) Egyébként telekonverter és nagyerősségű konverter kapható hozzá. A kamera döntő feliratkozására önmagában, s egyéb feliratok készítésére csatlakoztatható karaktergenerátorral együtt is képes. Az automatikus fényerősségbeállítás egy tartományon belül megoldották: nincs külső-belső szűrőátkapcsolás.

Az NV 180 típusú hordozható képmagnóhoz előszeretettel ajánlják ezt a kamerát, mivel annak összes, felvételek lényeges funkciója távvezérelhető róla.

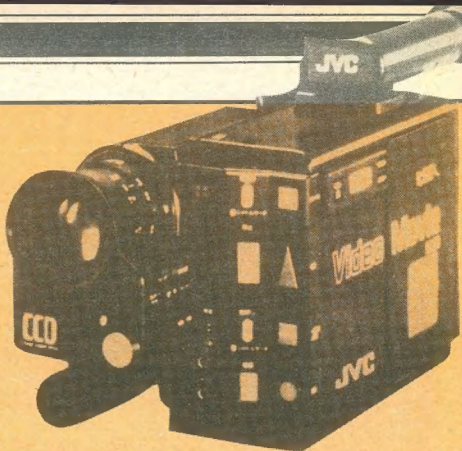
A kamera ára az NSZK-ban 2900 márka, ami ebben a kategóriában igen magas összeg, de az újdonságért mindig fizetni kell — különösen, ha az valamilyen minőségbeli többletet is jelent.

VHS után szuper-VHS?

A nyolcmilliméteres videóról nehéz rosszat mondani — legalábbis az eddig megjelent változatait tekintve. A VHS-rendszer gyártói is arra kényszerültek, hogy javítsanak a képminőségen. Ezt azáltal sikerült elérni, hogy módosították a rögzítési eljárást — de úgy, hogy a felvétel kompatibilis maradt a hagyományos VHS-rendszerrel —, s ezáltal bármilyen VHS-képmagnón zavar-talanul lejátszható. A minőségjavulás jelentős: durván úgy jelle-mezhető, hogy a felezett sebességű üzemmód képminősége olyan, mint a hagyományos VHS képé, míg a normál sebesség-gel készült felvétel lényegesen jobb.

Ezt a képminőség-javulást először a JVC cég legújabb VHS-C kamerarekorderében tapasztalhattuk. Típusa CR—G7, „családi neve” Videomovie III. Kamerarésze CCD képérzékelő-vel működik, és ez nagy méretscökkenést eredményezett az előző generációhoz képest. A kamera 15 lúxtól dolgozik, ami azt jelenti, hogy érzékenyebb, mint a Sony V8 kamerája. Az objektív gyújtótávolsága 9—56 mm, tehát a varió hatszoros. Az objektív mentes svenk esetén is, amit a felvevőcsövekről nem lehet elmondani. Mint említettük, a készülék felezett sebességgel is tud működni, ami azt jelenti, hogy a 30 perces VHS—C kazetta-ra egyórás felvételt készíthet, amely adapterkazetába helyezve normál VHS-képmagnónkon lejátszható. A Videomovie egyébként maga is lejátszik, tehát közvetlenül csatlakoztatható moni-torhoz. Autofókusz, automatikus fehéregyensúly-beállítás, be-

épített mikrofon — ezek nélkül ma már nincs ilyen képmagnó. Kialakítása, súlya (1,35 kg), méretei olyanok, hogy jól illeszkedik a kézbe. Csak a kereső elhelyezése kevésbé szerencsés: mivel optikai keresőt használnak, megreven rögzíteni kellett a készülék tetején. Itt egyébként felmerül a kérdés, hogy érdemes-e a jö-vőben hasonló kameránál elektronikus keresőt használni, ha az összes lényeges beállítás automatikusan történik? Úgy tűnik, nem, és ezen csak a kisméretű, lapos képmegjelenítő elterje-dése változtathat, amelyek mind súlyban, mind teljesítményfel-vételben sokkal kedvezőbbek, mint a képcsövek.

A készülék NTSC változata 1200 dollár. A PAL-kivitel ösztöl-lesz kapható Európában, mintegy 3000 márkáért, ami kedvező a jelenlegi kamerarekorderek átlag 4000 márkás árát tekintve.

JÓ HÍR A KALÓZOKNAK

Videoanyagot másolni nemcsak a jogi bonyodalmak miatt nehéz feladat, ha-nem mert ha kell szerezni (legalább köl-csön) egy másik képmagnót, és ez ma még nem olyan egyszerű, mint kölcsön-kérni a szomszédától a vasaltól. És tudva-lévő Murphy óta, hogy a kölcsönkért eszköz árával és gazdájának féltésével arányos annak valószínűsége, hogy a berendezés éppen a mi kezünk között romlik el...

Ez utóbbi, technikai jellegű gondot azonban megoldja a japán Sharp vállalat mellékeltet bemutatott készüléke. Az újdonság miatt keveset lehet tudni róla, de annyi sejtethető, hogy normál se-bességgel dolgozó géppel van dolgunk és hogy a kettőzött kivétel nem pusztá mechanikai egymásmellettiséget jelent, hanem a szervorendszerek is bensősé-gesebb kapcsolatban vannak egymás-sal. Az is valószínű, hogy az átmásolás direkt módon (Dub) történik, ami alig észrevehető minőségbeli romlást okoz, szemben a szokásos átmásolással.

A készülék keverőpultként is használ-ható és így segítségével összeállítha-tunk VHS videoanyagokat saját céljai-nak megfelelően. Mindazonáltal nagy-betűs felírat figyelmeztet a készülék ele-

jén arra, hogy minden országban érvé-nyesek bizonyos szerzői jogi törvények és ezek be nem tartásáért (vagyis az ille-gális másolásért) a Sharp cég nem von-ható felelősségre.

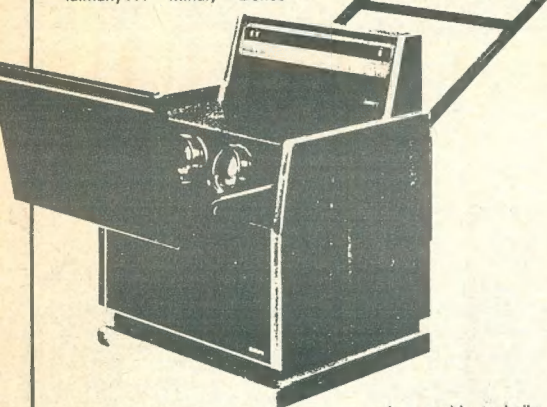
Mindazt, amit egy asztali képmagnó-tól elvárunk, ez a készülék is nyújtja:

időzítő és hangolóegység van benne és kényelmesebb működtetéshez drót nél-küli távvezérlő áll rendelkezésünkre. A készülék ára az NSZK-ban 3472 már-ka. Ez egy picit soknak tűnik, ha arra gondolunk, hogy ezer márká körül kifo-gástalan asztali képmagnókat kaphatjuk.

Videomozi

Kezdetben vala a Telehor... Hogy mi is volt az? A világ első televíziókészüléke, természetesen magyar találmány... Mihály Dénes

szerkesztette 1928-ban és négyszer négy centiméteres, harmincsoros bontású képet elragadtatással dicsérték a korabeli nézők. Azt mondják, nagyítóval nézve egészen elfogadható képe volt.

A tévékép — videókép — két szembetűnő jellemzője ma is a képméret és a felbontás — a fényerő mellett. Nagyon nagy és nagyon kicsi képsőveket csak egyedileg és ezért igen drágán lehet előállítani, mivel a képsővek bonyolult és nagymértékben automatizált gyártása azokra a szabványos meterekre rendezkedett be, amelyek gyakran előfordulnak. A tévévek és monitorok legnagyobb képátviteli napjainkban 69 cm. Mivel az optimális nézési távolság a képátviteli három-négyszerese, a tévézés és a video kamaraműfaj, mert egy képernyőt egyszerre legfeljebb tizen-tizenketten tudnak kényelmesen, élményt adóan nézni. Az átlagos méretű lakószobát és családot véve ez a megfelelő — hiszen éppen az ilyen igények kiszolgálására született meg

—, azonban a videotechnika nyomán újabban megjelenő közösségi igényt nem tudja kielégíteni. Nagyobb létszámú csoportok számára az utóbbi években kifejlesztett videoprojektorok biztosítják a tévé-, illetve videoprogramok nézését.

Az elektronikus képet azonban a jelenlegi szabványos átvitel mellett értelmetlen bizonyos méret fölé nagytítani, mert fokozatosan elötűnnek a videókép alább ismertetésre kerülő korlátozottságai és hibái.

A tévékép hosszabb és rövidebb oldalának aránya körülbelül 4:3. A képet mindig ebbe kell komponálni, ami szélesvásznú filmek képernyőjén való visszaadásánál okoz problémát. Az európai rendszerű tévékép 625 sorból áll, amelyből

a képernyőn soha nem láthatunk többet 575 sornál, mert a többi egyeb célokra használják. Különösen feliratos képek esetén kell ügyelni arra, hogy a feliratok a képernyőről ne maradjanak a közönséges tévékészülékek kissé eltérő képméret-beállításai következtében.

Súlyosabb korlátokat jelent azonban az, hogy az átlagos készülékek képernyőjén látható kb. ötszáz soros felbontás nem teszi lehetővé finom képrészletek visszaadását. Vízszintes irányban a felbontást egyrészt a rendszer frekvenciaátviteli korlátozza, másrészt színe képernyőjén minden egyes képpont egy igen kis piros, kék és zöld színpontból áll össze. Ilyen összetartozó színponthármass mintegy 450 található vízszintes irányban a képernyőn, tehát ennél is több színes pont nem adható vissza a képsőveken. Ott, ahol nincs semmilyen maszk az elektronsugár útjában, a vízszintes irányú felbontást jelentősen meg lehet növelni az átviteli frekvenciasáv kiszélesítésével. A felbontást ebben az esetben csak az elektronsugár átmérője korlátozza. Ez a helyzet a fekete-fehér képsőveknél és a videoprojektoroknál is. Az utóbbiaknál egy piros, egy kék és egy zöld színszűrővel ellátott képsővékének egymásra vetítésével állítják elő a színes képet. A videókép javításával oly módon is kísérleteznek, hogy megnövelik a sorok számát. Az ilyen rendszerek azonban nem kompatibilisek a jelenleg a videószabványban használt 625 soros rendszerrel (l. 1985. decemberi számunkban a HDTV-ről szóló írást).

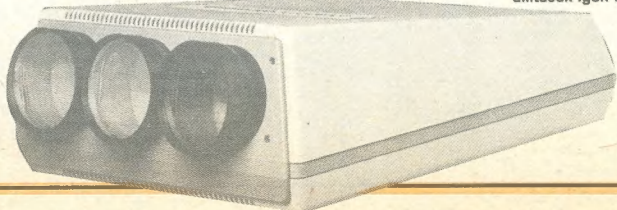
visszaadását továbbá rontja a felvételi és a jelvitel során létrejövő torzulás, valamint a videojelhez hozzáadódó zaj, amely a képen sokféle formában jelentkezhet. Elmosódnak a kontúrok, a sötét részletek bizonytalanokká válnak, a képen hőésszerű jelenséget látunk. Színes villódzás, a színek kiesése, a kép felső részének bizonytalanvá válása, majd az egész kép szétesése következhet be. A zajos videóképen valamit javítani lehet a szín lecsavarásával vagy kapcsolásával, mert a leginkább zavaró színes zajok, villódzások eltűnnek a képből.

A fenti lehangoló tények hallatán az olvasóban joggal merül fel a kérdés: van értelme egyáltalán a videoprojektorok használatának? A választ az elmondottak alapján adhatjuk meg. Amennyiben nagyobb teremben nagy létszámú nézőnek rendszeresen szükséges video segítségével bemutatni valamit és ha a forrásanyag kifogástalan minőségű — nos, akkor érdemes egy jó minőségű projektort beszerezni.

A piacon lévő videoprojektorok háromféle típusba sorolhatók. Vannak olyanok, amelyek saját, speciális fényvisszaverő anyaggal bevont homorú ernyőre vetítenek. Az ernyő helye rögzített, a képméret nem változtatható. A megszokott képernyőgömbülettel épp ellenkező jellegű konkáv ernyőn megjelenő kép meglehetősen zavaró, főleg akkor, ha nem merőlegesen, a középpontról nézzük. Az irányított fényvisszaverés miatt ilyenkor néha nagy szürke foltokat látunk az ernyőn. Az ernyő kis elmozdulására is konvergenciahiba lép fel, amit nem minden esetben lehet a kezelőszervekkel korrigálni.

A fenti hibákat részben kiküszöbölő a zárt rendszerű projektorok. Ezek esetében az ernyő már sík, a konvergenciát — elvileg — nem kell minden esetben beállítani. Hátrányuk a kis képméret: a képátvitel alig nagyobb egy méternél.

Újabban egyre több gyártó jelenik meg a piacon az ún. „flat-screen” (sík ernyőjű) projektorokkal. Ezek főbb jellemzői az alábbiak: nagy fényerő, nagy képméret, amely széles határok között állítható, s a vetítés történhet előlről, hátulról, sőt a mennyezetre is felszerelhetjük a projektort, mivel az eltérítések megfordíthatók. Legnagyobb hátrányuk, hogy a konvergenciaállítás igen bonyolult.

A további elméleti fejtegetés helyett nézzünk egy ilyen projektort, a belga Barco cég BV—II készülékét.

Az említett vetítési megoldások közül bármelyikre alkalmas. Maximális képmérete 280 cm x 195 cm, ami 325 cm-es képátlónak felel meg, de ez tovább bővíthető 600 x 450 cm-ig (750 cm-es képátló). Három darab 600-as, különlegesen nagy fényerejű képcső segítségével 440 lumen fényáramot produkál. A képarány 4:3 és 2,68:1 között változtatható. A vízszintes felbontás 68 sornak felel meg. A közönséges (kompozit jel) bemenet mellett lehetőség van az egyes színjelek kódolatlan csatlakoztatására (RGB bemenet), aminek az az előnye, hogy a jelek sávszélessége akár 10 MHz is lehet, vagyis ezúton jobb minőségű képet kaphatunk. Ennek stúdiókamerákból jövő jelek megjelenítésénél van jelentősége. A készülék számítógép által generált videojelek fogadására is alkalmas, mivel van egy TTL-kompatibilis bemenete is (RGB TTL bemenet). A PAL, a SECAM, az eredeti és a módosított NTSC rendszer jelek kivetítésére is használható. A készülék súlya 37 kg.

A konvergencia kilenc mézőben függetlenül állítható mindhárom színre, ez összesen huszoneg kezelőszerv... A beállítást némileg megkönnyíti a beépített hálóbárgenerátor. Egyébként a bemelegedést követő beállítás után a készülék meglepően stabil, „elmászás” alig tapasztalható. A jól beállított készülék képe torzításoktól mentesen sarkos, ami mozszerű hatást kelt a nézőben. Ezt csak fokozza a hátról történő vetítés, valamint a csökkentett világítás — mert azt meg kell mondanunk, hogy a legkitűnőbb projektor fényereje sem közelíti meg a ma már nappali fényben is briliáns képet adó tévéképcsőket. (Kivéve az Eido-phort és társait, de az más kategória.)

Kiegészítő berendezésként kínálják a készülékhez a transzparens ernyőt, tunert, számítógép-interfészt, jelforrás-átkapcsoló egységet és bőrdönt a szállításhoz. A BV—II videoprojektor a hangjelekkel nem foglalkozik, azokat külön erősítő és hangfalak segítségével biztosíthatjuk a kép mellé, hacsak be nem szerezzük a jelforrás-átkapcsolót, amely egy hang-erősítőt is tartalmaz.

Ara? — Százötvenezer schilling Bécsben. Demonstratív videobemutatók céljára azonban eddig ez az egyik legolcsóbb berendezés.

Zsebtévé

Valamikor 1958-ban kölyökként nagy feltűnést keltettem, amikor egy zsebemben szülő rádióval sétáltam az utcán. Csaknem harminc év kellett ahhoz, hogy ezt a bravúr tévével meg lehessen ismételni. A képen látható Panasonic körülbelül akkora, mint egy VHS videokazetta. Ezt a drasztikus méret- és súlycsökkentést az teszi lehetővé, hogy a képcső helyett folyadékkristályos képmegjelenítőt alkalmaznak. A képernyőt hordozó rész felhajtható arra az esetre, ha nem zsebben (kézben) kívánjuk nézni, hanem az asztalra letéve. Ezzel végre birtokába jutunk egy olyan eszköznek, melynek segítségével felvétel során a helyszínen ellenőrizhetjük a kamerából kapott videoképet anélkül, hogy a súlyos és sérülékeny monitort magunkkal kellene cipelnünk. A zsebtévé egyelőre NTSC kivételben kapható, és nem is kell nagyon zsebünkbe nyúlni, ha meg akarjuk venni: háromszáz dollárért kapható.

A készülék részletes ismertetésére visszatérünk, ha az európai (PAL) változat piacra kerül.

Márkás árak

KÉPMAGNÓK

He- hye- zés	Gyártó, típus	Rendszer	Ár, nyugat- német márkában	Kápmínő- ség	Hang- minőség	Szolgálta- tások	Az árhoz képest a teljesíté- mény	A magazin minősítése
Luxus kategória (2450 DM-től 3000 DM-ig)								
1	Sony SL—HF 950S	Super Beta	3000	kitűnő	kitűnő	nagyon jó	nagyon jó	nagyon jó
2	ITT VR 3995	VHS	2650	nagyon jó	kitűnő	jó	nagyon jó	nagyon jó
3	Grundig VS 380 HiFi	VHS	2700	jó	kitűnő	jó	nagyon jó	nagyon jó
4	Panasonic NV 890EG	VHS	2650	jó	kitűnő	jó	nagyon jó	nagyon jó
5	Philips VR 6860 HiFi	VHS	2550	jó	kitűnő	jó	nagyon jó	jó
6	JVC HR—D568EG	VHS	2500	jó	kitűnő	jó	jó	jó
7	JVC HR—D565EG	VHS	2500	jó	kitűnő	jó	jó	jó
8	Sony EV—S700	Video-8	2500	jó	kitűnő	jó	nagyon jó	jó
9	Akai VS—607EO	VHS	2600	jó	kitűnő	jó	jó	jó
10	Grundig VS 267	VHS	2600	jó	kielégítő	nagyon jó	jó	jó

Komfort kategória (1750 DM-től 2400 DM-ig)

1	Mitsubishi HS—410	VHS	2200	nagyon jó	kitűnő	jó	nagyon jó	nagyon jó
2	Loewe Opta OC 75H	VHS	2150	jó	kitűnő	kielégítő	nagyon jó	nagyon jó
3	ITT Digicontrol VR 3948	VHS	1950	jó	jó	nagyon jó	nagyon jó	jó
4	Grundig VS 320	VHS	2100	jó	jó	nagyon jó	nagyon jó	jó
5	Grundig VS 220	VHS	1900	jó	jó	jó	nagyon jó	jó
6	Blaupunkt RTV 324	VHS	1950	jó	jó	jó	nagyon jó	jó
7	Grundig VS 310	VHS	1900	jó	kitűnő	jó	jó	jó
8	ITT VR 3976	VHS	2400	jó	kitűnő	jó	nagyon jó	jó
9	Hitachi VT—86E	VHS	2200	jó	kitűnő	jó	nagyon jó	jó
10	Orion VH 2004HS	VHS	2000	jó	nagyon jó	jó	nagyon jó	jó
11	Hitachi VT—88CT	VHS	2000	jó	nagyon jó	kielégítő	nagyon jó	jó
12	Loewe OC 70H	VHS	2100	jó	kitűnő	kielégítő	jó	jó
13	Sharp VC 488	VHS	2300	jó	nagyon jó	jó	jó	jó
14	Sony SL—HF 150	Beta	2100	jó	kitűnő	jó	kielégítő	jó
15	Sanyo VHR—1500 G	VHS	1900	jó	kielégítő	jó	jó	jó
16	Panasonic NV—870	VHS	2400	jó	kitűnő	jó	kielégítő	jó
17	JVC HR—D160EG	VHS	1900	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
18	Sony M50	Beta	2300	jó	kitűnő	kielégítő	kielégítő	jó
19	Sharp VC 5F3C	VHS	2000	jó	nagyon jó	jó	kielégítő	jó
20	Philips VR—6660	VHS	1900	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó

Középkategória (1350 DM-től 1700 DM-ig)

1	Grundig VS 300	VHS	1600	jó	kielégítő	nagyon jó	nagyon jó	jó
2	Fisher FHV—P905K	VHS	1350	jó	kielégítő	jó	nagyon jó	jó
3	Sharp VC—882 GH	VHS	1500	jó	kielégítő	jó	nagyon jó	jó
4	Sanyo VHR 1300G	VHS	1600	jó	kielégítő	jó	nagyon jó	jó
5	Panasonic NV—G10	VHS	1700	nagyon jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
6	Panasonic NV—G7	VHS	1500	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
7	JVC HR—D150	VHS	1800	jó	kielégítő	jó	jó	jó
8	Fisher FHV—P910K	VHS	1600	jó	kielégítő	jó	jó	jó
9	Panasonic NV—730EG	VHS	1700	jó	kielégítő	jó	jó	jó
10	JVC HR—D140EG	VHS	1350	jó	kielégítő	kielégítő	jó	jó

Állandó rovatunkban ezúttal elsősorban a külhonban vásárolni szándékozóknek tesszük közzé az NSZK-ban megjelenő Video című havilap slágerlistáját — még a szokásosnál is nagyobb terjedelemben.

S bár az árakat NSZK márkában tüntettük fel, az osztályozás — amely minden súlycsoportban csak a lista elejét, a legjobbakat mutatja be — kétségkívül iránymutató lehet a hazai üzletekben vásárlóknak is. Erdemes például felfigyelni a Standard (I) kategóriában „nagyon jó” minősítést kapott Tensai TVR 1360-ra: 889 márkába kerül ...

Video- vásárlók 11 pontja

Bár videokészülékek vásárlásához — csakúgy, mint a háborúhoz — pénz, pénz, valamint pénz szükséges, az utóbbi esztendőben jó pár honfitársunknak kellett keserű tapasztalatok nyomán rádöbennie, hogy az anyagiakon kívül nélkülözhetetlen néhány vámszabály, illetve műszaki szempont ismerete is. Az alábbiakban egy csoportra való tekintettel az alapvető tudnivalókból.

1. A külföldre utazók turistatellátmánya csakis turistákai célokra fordítható, ebből a pénzből videoberekendést vásárolni kizárólag a Nemzeti Bank külön engedélyével lehet. Ennek hiányában a készüléket a vámnál elkobozzák.

2. Mivel a jelenleg forgalomban lévő videokészülékek mindegyikének itthoni értéke meghaladja a 25 ezer forintot, külföldről hozott készülékeket csak az OTP-devizaszámra, valamint a BC-számla-tulajdonosok vagy az ajándékozó levéllel rendelkezők vámkezelhetik.

Használat	Gyártó, típus	Rendszer	Ár, nyugat-német márkában	Képméret	Hangminőség	Szolgáltatások	Az árhoz képest a teljesítmény	A magazin minősítése
11	Hitachi VT—64CT	VHS	1500	jó	kielégítő	jó	jó	jó
12	Panasonic NV—460EG	VHS	1600	jó	kielégítő	kielégítő	jó	jó
13	Panasonic NV—430G	VHS	1400	jó	kielégítő	kielégítő	jó	jó
14	Akai VS—304ED	VHS	1600	jó	kielégítő	kielégítő	jó	jó
15	Philips VR—6462	VHS	1400	jó	kielégítő	kielégítő	jó	jó
16	Fisher FVH—P725	VHS	1650	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
17	Mitsubishi HS—306	VHS	1350	jó	kielégítő	kielégítő	kielégítő	kielégítő

Standard kategória (900 DM-től 1300 DM-ig)

1	Mitsubishi HS—318G	VHS	1300	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
2	Sharp VC—651GH	VHS	1300	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
3	Tosai TVR—1400	VHS	1150	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
4	Sanyo VHR—110G	VHS	1300	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
5	Universum VR 2361	VHS	1200	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
6	Orion VH 250KT	VHS	999	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
7	Goldstar GHV—51FP	VHS	1200	kielégítő	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
8	Tosai TVR 1330	VHS	889	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
9	Panasonic NV.230	VHS	1300	jó	kielégítő	jó	jó	jó
10	Orion VH—600RC	VHS	1100	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
11	Samsung VX—520TC	VHS	1250	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
12	ITT VR 3906	VHS	1300	jó	kielégítő	kielégítő	jó	jó
13	Samsung VB—510TC	VHS	1150	jó	kielégítő	kielégítő	nagyon jó	jó
14	Philips VR—2330	Video 2000	1296	jó	kielégítő	kielégítő	jó	jó
15	Fisher FVH—P710K	VHS	1200	jó	kielégítő	kielégítő	jó	kielégítő
16	Tosai TVR 1100	VHS	1296	jó	kielégítő	kielégítő	jó	kielégítő
17	JVC HR—D110	VHS	1200	jó	kielégítő	jó	jó	kielégítő
18	JVC HR—D111	VHS	1300	jó	kielégítő	jó	jó	kielégítő
19	Philips VR 2414	Video 2000	1296	jó	kielégítő	kielégítő	kielégítő	kielégítő
20	Tosai TVR 950	VHS	1050	kielégítő	kielégítő	kielégítő	kielégítő	kielégítő
21	Orion VH 180KT	VHS	1100	jó	kielégítő	kielégítő	kielégítő	kielégítő

Kamerával egybeépített képmagnó (kamkorder)

1	Philips, Homaset	VHS	4300	jó	kielégítő	jó	kitűnő	jó
2	Loewe CC 90	VHS	4000	jó	kielégítő	nagyon jó	nagyon jó	jó
3	JVC GR—C1	VHS—C	2700	jó	kielégítő	jó	kitűnő	jó
4	Telefunken 890 movie	VHS—C	2700	jó	kielégítő	jó	kitűnő	jó
5	Sony CCD—VB	Video—8	3700	jó	jó	jó	nagyon jó	jó
6	Alwa CV—80	Video—8	4300	jó	jó	jó	jó	jó
7	Sony CCD—VB8AF	Video—8	4500	jó	jó	jó	jó	jó
8	Bosch-Bauer VCC—506AF	VHS	4100	jó	kielégítő	nagyon jó	jó	jó
9	JVC GR—C2	VHS—C	3800	jó	kielégítő	jó	nagyon jó	jó
10	Graetz TMC 4875AF	VHS—C	3800	jó	kielégítő	jó	jó	jó
11	ITT VMC 387AF	VHS—C	3600	jó	kielégítő	jó	jó	jó
12	Hitachi VS—200	VHS	4500	jó	kielégítő	nagyon jó	jó	jó
13	Grundig VS—150	VHS	4800	jó	kielégítő	nagyon jó	jó	jó
14	Canon VM—E1	Video—8	4500	jó	kielégítő	jó	jó	jó
15	Nordmende CV 2001	VHS—C	3750	jó	kielégítő	jó	jó	jó
16	Philips VKR—6810	VHS	4000	jó	kielégítő	jó	jó	jó
17	Panasonic NV—M1	VHS	3600	jó	jó	jó	jó	jó
18	Pentax PV—C11E	VHS	4000	jó	kielégítő	nagyon jó	kielégítő	jó
19	Panasonic NV—M3	VHS	4100	jó	kielégítő	jó	jó	jó
20	Blaupunkt CR—1200	VHS	4600	jó	kielégítő	jó	jó	jó
21	Sony CCD—M8	Video—8	2700	jó	jó	kielégítő	kielégítő	kielégítő
22	Sony BMC—500AF	Beta	3000	jó	kielégítő	kielégítő	kielégítő	kielégítő

3. Nem árt tudni, hogy az ajándékozó levelet hitelesíteni kell! Tehát nem elég a nagyíteni vagy az unokatestvér aláírása, a helyi rendőség, előjáróság vagy polgármesteri hivatal pecsétjére is szükség van.

4. Az 50 százalékos vámkedvezmény kizárólag a VHS-rendszerű készülékekre érvényes!

5. Semmiképpen ne vegyünk csupán PAL-rendszerű készüléket, mert annak az itthoni átalakítása sokba kerül. Amit keressünk, az a PAL—SECAM-rendszerű videomagnó. Létezhetnek még SECAM—OST, SECAM—DDR, SECAM—Empfang vagy DDR—Empfang jelölések, amelyek mindegyike alkalmas a hazai színes vételre.

6. Nagyon nehéz nyugaton OIRT-hangnormás készüléket találni. Azokat a készülékeket, amelyek hazai forgalomba kerültek, a nagy tévészám miatt alakították OIRT-hangnormásra. Itthon az áthangolásra körülbelül 1500 forintot kell még szánni.

7. A készülék órája lehetőleg szerint legyen kvarcvezérelt, annak ellenére is, hogy az elmúlt egy évben már nem voltak a hazai hálózatban akkora áramingadozások — amelyek az órák késéséhez vezettek volna —, mint korábban.

8. Mivel a készülék árát végső soron úgysem ez határozza meg, érdemes lehetőleg bővebb programozási lehetőséggel rendelkező készüléket választani, egyaránt tekintettel a minél nagyobb napi programozhatóságra, és minél hosszabb idejű előre programozhatóságra.

9. Jó, ha a készülék kábelturneres, vagyis kábeltevéadások vételére is alkalmas hangoló egységgel rendelkezik. Különösen lakótelepi lakásokban fordulhat elő, hogy az adók konvertálása miatt a budapesti programok például az OIRT—3-as, 4-es, 5-ös csatornára csúsznak át, amelyeket nem tud venni a csak CCIR-hangolóegységgel felszerelt videomagnó. A kábelturneres készülékeknel azonban bővített a frekvenciatartomány.

10. Aki videokamerát is szeretne használni, sok kényelmetlenségtől kíméli meg magát, ha a videorekorderen van kamera-stop csatlakozási lehetőség. Ennek hiján a felvétel indításakor vagy leállításakor a videomagnó kapcsolóit külön kell kezelni, ellenkező esetben viszont a kamerával vezérelhető a magnó is.

11. Hogyha a készülék Euroscark-csatlakozóval rendelkezik (ez a legújabb fajta, 21 pólusú csatlakozó), helyben szerzen be a vásárló kábelkészletet és csatlakozóátalakító készletet, mert erre idehaza kevésbé nyílik lehetősége.

Kazettavám

Megközelítően annyi videokazetta érkezik be az országba, amennyi a vásárolt készülékekhez tapasztalatok szerint szükséges. Ebből már nyilvánvaló, hogy a videokazetta nem igazán alkalmas csempészcikkek, hiszen mérete miatt is nehéz elrejtetni, s így nem okoz túl sok gondot a vámosoknak. Ez utóbbi megállapítást Dobi Miklós, az Országos Vám- és Pénzügyőrség alezredese is alátámasztotta:

— Az átvizsgálásra hozzánk küldött kazetták körülbelül 3 százalékát tartjuk vissza és semmisítjük meg, s ez elenyészően kicsi szám. A lakosság sokkal jobban misztifikálja a munkánkat és vámvisszaéléseket, mint ahogy az indokolt lenne. Engem is meglepett, hogy az utazók milyen figyelemmel: a határon jegyzékben kérdezik meg tőlük, hogy mit tartalmaz a kazetta, s 99 százalékban az igazat írják rá. Természetesen, ha valaki rögtön bevallja a kazettájáról, hogy pornó, attól még elköbozzuk.

— Ki és milyen szempontok alapján határozza meg, hogy mi kerüljön a "tiltlistára"?

— Különbféle minisztériumok, a Tájékoztatói Hivatal stb. döntik el, hogy politikai, erkölcsi és egyéb szempontok alapján mely szellemi termékek nem kívánatosak az országban. Tilos a horror- és a pornófilmek behozatala. Természetesen ez utóbbiak nem esnek azonos megítélés alá a szexuális jeleneteket tartalmazó művészfilmekkel. Az ország nyitottságának köszönhetően nálunk viszonylag rövid a tiltlista.

— Ez a lista persze a divatnak megfelelően is változik — igaz, olykor fáziskéséssel. Emiatt olyan fura helyzetek alakulnak ki, mint a „Kék lagúna” című film esetében, amelyet itt hon a mozik már vetítettek, de videokazettán még mindig nem engedték az országba...

— Olykor valóban később értesülünk a változásról. Am ez esetben a már ellenőrzés miatt visszatartott kazettát a behozás részére kiadjuk. A visszatartott kazetták vizsgálatát központilag végezzük, s ennek technikai magyarázata is van: nem tudunk minden határállomást 2-3 fejta géppel felszerelni, hogy ott helyben ellenőrizhessék a filmeket.

— Ha már a divat szóba került az előbb: mi most a sláger?

— A kazetták zöme zenét tartalmaz, de elég sok a játékfilm, főleg a western. Pozitív tapasztalat: meglepően sok a nyelvtanulást, valamint a gyermeknevelést segítő oktatófilm. Nagyon visszaszorult a pornó, és a horror is kezd kimenni a divatból.

— Amíg pandúr van, betyár is van — szokták mondani, vagyis amíg van van, addig mindig akad, aki megpróbálja kiájszani azt. Milyen trükkökkel próbálkoznak az emberek?

— Előfordult már, hogy a kolleganóm westernfilmet kezdett vizsgálni, majd néhány kocka után vad pormojeleneteken ámuldozott, s a végén a film ismét gyermeknet westernképekkel zárult. Am ez a trükk sem gyakori, 150 körül jó, ha egy akad. Szeretném felhívni az emberek figyelmét arra, hogy ne bontsák fel a gyárilag csomagolt kazettákat. A vámosnak ugyanis hiába magyarázzák, hogy még egyszer sem volt gépben, nekünk muszáj ellenőrizni.

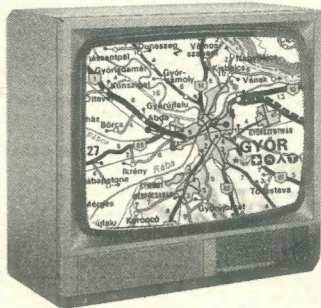
— Hogyan határozzák meg a vám összegét?

— Mindig a belföldi forgalmi érték alapján vetjük ki a vámot. Más az ára az új, a használt és más a műsoros kazettáknak. Sajnos az árak olyan gyorsan változnak, hogy a pénzügyőrnek elég nehéz nyomom követnie. A műsoros kazettáknál ráadásul a tartalomtól függően is lehet különbséget tenni. Átlagban a 8 mm-es kazetta ára 600 forint, a 60 percesé 900, a 90 percesé 1200 forint. Ennek 30 százaléka pedig vám.

G. K.

HAZAI KÖRKÉPÜNK

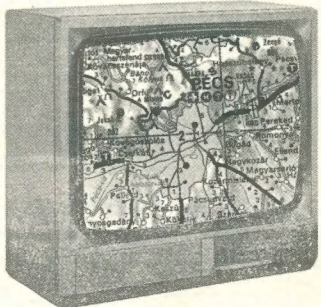
Magas árak,

Látászólag elérhetetlen jelenleg: Győrben sokkal nagyobb az igény az üres kazetták, mint a videokészletek iránt. A titok nyitja a Győrön áthaladó nyugati turistaforgalomban és a bécsi televízió a városban jó minőségben fogható műsoraiban keresendő. Virágzik a feketekezelelem, még becsúlis sem lehet, hányan foglal-

koznak a csempészett kazetták másolásával vagy az osztrák tévéből felvett „slágerfilmek” sokszorosításával. Pletykák szerint a szex-, pornó- és horrorfilmek napi bérleti díja ötszáz-hatszáz forint. Az is tény viszont, hogy a meglehetősen szegényes, legálisan engedélyezett hazai videófilm-kínálat mellett többszörösen is luxusnak tűnik a 40–60 ezer forintos készülékek megvásárlása.

Tükrözi ezt a vásárlói kedv megcsappanása is. Ahogy a győri székhelyű Ferrovill Kereskedelmi Vállalat vezérigazgató-helyettese elmondta, a vásárlók elsősorban a 40 ezer forintnál kevesebbe kerülő készülékeket keresik, s mivel ilyen alig tudnak kínálni, tavaly mindössze 500 berendezést értékesítettek. A nagykereskedelmi vállalat a legkülönbözőbb csatornákon, közvetlen importárcsere útján szerzi be a készülékeket. Amennyiben lenne vásárlói igény, évente akár több ezer darabot tudnának piacra dobni. Komoly, több milliós forgalmat bonyolít le az Arrabona Áruház bizománya részlege is, bár a már említett olcsó készülékekkel ő is meg tudná sokszorozni ezt az összeget. Valószínű, hogy akárcsak a kazetták esetében, a kereslet egy részét a feketepiaci eladások is tizezer-húszezer forintos „árkedvezmény” fejében sokan vállalják a kockázatot, s a vám megkerülésével az országba érkezett készülékeket vásárolják.

A videokészlet-kínálat Pécsen is messze meghaladja a keresletet.

A mindenki által keresett 39 900 forintos Seltronból leg többet, 120 darabot, a Konzum Áruház kapott, de ezek a beérkezés idejére előjegyzés mind egy szálal elkeltek. Nem csoda, hiszen a többi típus, melyek általában megtalálhatók a rakétaron, alig tudnak valamivel többet, áruk viszont majd 20 ezer forinttal több. Nem véletlen, hogy a különben jó minőségű Grundigból idén mindössze húszat tudtak eladni. Az említett típusok mellett árulnak még Orion—Panasonicot, 54 900-ért, Sharpot 64 900-ért. Az áruház szakemberei szerint a magas árak mellett visszafogja a vásárlói kedvet a gyatra kazettakínálat is.

A pécsi Centrum Áruházban jelenleg két típus kapható folyamatosan: 54 900-ért az Orion—Panasonic, 66 ezerért a Videoton—Akai. Az idén különben kevesebb mint húsz készülék talált vévre.

szegényes választék

A Seltron robbantotta a hazai videopiacot. Szokásos vásárlási körképünkben az MTI tudósítói segítségével videós szemmel kukkantottunk be a megyei jogú nagyvárosok műszaki áruházaiiba. A kép meglehetősen egysíkúra sikeredett. Ugyanazok a típusok, szinte azonos áron — a vevők arra várnak, hogy az előjegyzés és némi szerencse segítségével hozzájussanak a 40 ezer forint alatti áru Seltrontól. Hosszok közöttából pedig csapnivaló a választék, vérlázítóan magas áron...

A centrumban úgy vélik, csak valamilyen OTP- vagy egyéb hitelkonstrukció segítségével lehetne felfrissíteni a forgalmat.

A Baranya Kereskedelmi Vállalat mintegy húsz üzlete árusít képmagnót, a választék Akai, Fisher, Grundig, Panasonic, Sharp és Siemens. A forgalom: jó esetben napi egy készülék, idén összesen százat tudtak eladni, náluk is csak az árával minden márkát elsősorban a Seltron keresik a vevők. Az Ofotért pécsi belvárosi használtkocsi-üzlete hasonló cipőben jár, az asztali készülék helyett így most elsősorban az „aktív”, tehát nemcsak a filmet néző, hanem készítő videós réteget vették célba, 160–200 ezer forint közötti áron kínálják JVC márkájú, kamerával felszerelt hordozható készülékeket, s mindemellett az áruházakkal ellentétben árusítanak kazettaátjátszó adaptereket is.

Megoszlik a pécsi kereskedők véleménye a jugoszláv határhoz közeli nagyváros „fekete-videopiacáról”. Egyesek tudni vélik, hogy a híres pécsi vásárokon korlátlan típusválasztékban kaphatók az NSZK-ban dolgozó jugoszláv vendégmunkások révén hazánkba érkező videokészülékek.

Egyes becslések szerint Szegeden 9 ezer videokészülék van magánkézben, s a mennyiség egyúttal kimerítette a fizetőképességet keresletet.

A Szeged Nagy-Áruház műszaki osztályán is a videouztöltő pangására panaszkodnak, akárcsak a többi műszaki cikket árusító üzletben, itt is a polcokon porosodnak a Grundigok, Siemen-

sek, Akai és Fisherek. A Seltron-láz elérte a várost, Szegeden a legolcsó slágerekészülék az 54 900 forintos Orion—Panasonic. Ebből az idén kétszázat értékesített a Vidia Vas-Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat, s jelenleg abban reménykednek, hogy még az esztendő rége előtt újabb 1300 Panasonicot tudnak behozni.

Kazettákat elsősorban magánkereskedőknél lehet kapni, amilyen széles a választék — nyolc-tíz típus —, annyira egységesek az árak, 00—800 forint.

A Debreceni Vegyesipari és Kereskedelmi Vállalat fél éves összesítés szerint boltjaikban az idén összesen harmincféle videokészüléket árusítottak, ezzel szemben mindössze két típust, a már sokat emlegetett Seltront és a Panasonicot keresték a vevők. A kereskedők szerint nagy az érdeklődés, de ennél is magasabbak az árak.

Értékesítési nehézségekkel küzd a Hunor Áruház, sőt a számos használtkocsi-kereskedéssel foglalkozó műszaki üzlet is. Egységes a vélemény, hogy csak az árak erőteljes csökkentésével lehet újabb vásárlói rétegeket meghódítani a videózásnak. Az elmondottakat bizonyítja annak a két kisservezetkeznek az esete, melyek a videoláz kitérősekor elsősorban a videokészülékek forgalmazására alakultak. Ma már azonban egyéb műszaki cikkek mellett forgalmuk igen kis hányadát jelentik a videobereendezések. Véleményük szerint a különböző megkötések, mint például az ajándékdíj levél, s a még mindig meglehetősen magas vám miatt irreálisan felsoroltak az árak.

Talán már hatalmas a felsorolás: Grundig, Panasonic, Siemens, Videoton—Akai — Miskolcon is ugyanazokat a készülékeket mind nehezebb eladni, ugyanazon az áron, mint hazánk más nagyvárosaiban. Jobb útnak ígérkezne a műsorokazet-árusítás, -kölcsönzés, ha a választék, a legális választék

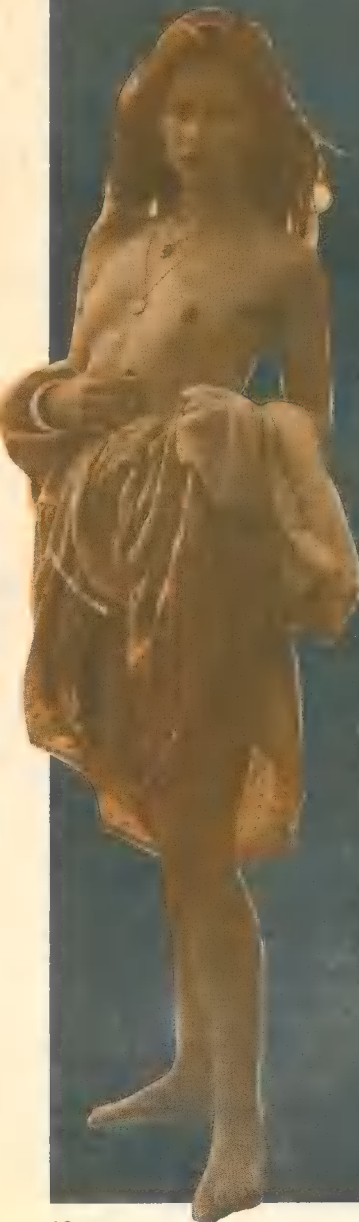
lenne inkább szóvala szegényes. A miskolci Béke mozikban található a megyei Moziüzemi Vállalat kölcsönzője, ahol összesen ötvenféle „műsor”: magyar és szocialista játékfilmek, dokumentumfilmek és nyelvlecke-kurzusok között válogathatnak az érdeklődők. Egy-egy kazetta bérleti díja 90-től 170 forintig terjed, ugyanakkor a vállalat a Moképnek ötezer forintot fizet évente a kazettákért, tehát itt nem úszrólól — a kölcsönzés ráfizetése —, hanem egyfajta szolgáltatásról van szó. Így viszont nehéz számon kérni a választékot.

A Centrum Áruház (melyet pedig egyértelműen anyagi szempontok vezettek a kazettaárusításhoz) kínálata sem hozza legújratételten igazolmba a videósokat. Részből a Magyar Televízió videostúdiójától kapnak játékfilmeket, árulnak emellett rajzfilmeket, komplett nyelvlecke-készít. Egy 60—90 perces kazetta ára 1700—1800 forint. Valószínű tehát, hogy a miskolci videósok harmincezerre tehető táborba is elsősorban „feketén” szerzi be a néznievalót. Egy dologban egységes a kereskedők, szakemberek, s természetesen az oktatói és kulturális intézmények vagy akár a magánvideósok véleménye. Megfelelő kazettaválaszték nélkül értelmetlen tovább fokozni a videokészülékek kínálatát.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
FORINYÁK ÉVA

A szenvedélyes virágszál

[illegible]

Quater- main

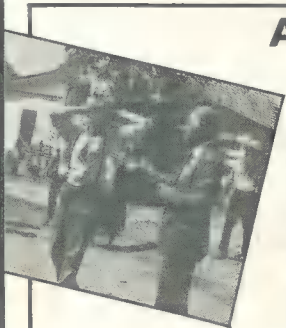
Spielberg, a nagy filmképtafakészítő sok követőre talált. Szorgos másolókra, akik tulajdonképpen semmi rosszat nem akarnak, csak egy kis kasszasiért. De nagyon. Ezek közé tartozik „Quatermain című film rendezője is, aki magát Richard Chamberlaint kérte fel arra, hogy játssza el Harrison Fordot. A rettenthetetlen kalandornak, aki mellékfoglalkozásban szupermen, még a kalapja karimája is úgy kunkorodik, mint Indiana Jonesé. Hogy mégse lógjon ki annyira „lóláb,“ forgatókönyv nem ötöt tette meg archeológus

nak, hanem egy ifjú és fölöttébb vonzó hölgy édesapját, aki nyomtalanul eltűnt az afrikai öserdőben, és feltehetően gátlástalan kincs vadászok karmaiba került.

[illegible]

(USA, 1985)

Az egyetlen tanú

Vannak „hangos” és „csendes” szupersztárok. Ez utóbbi, kétségtelenül rokonszenvesebbé tippushoz tartozik Harrison Ford, a Csillagok háborúja trilógia és ■ Indiana Jones-filmek főszereplője. A jökepű színész nem csap nagy hűhót maga körül: „egyszerűen csak ■ kell játszani a szerepet, ■ lehetõ legjobban” — mondja —, és így is tesz.

Legújabb filmjében, ■ 1985-ben forgatott Witnessben nem lézerstukkeres úrwowboyt vagy régész-fegyvereket alakít, hanem egy rendőrt, aki ■ igazságért harcol.

[illegible]

Ezt ■ kivételes erényt pedig egyre kevesebb hollywoodi szuperprodukció mondhatja magáénak.

(CIC, 1985)

Mit szólna ehhez Nancy Reagan?

Az olasz rendező, Lina Wertmüller filmjének eredeti címe „Un complicato intrigo di donne, vicoli e delitti”. Nyilatkozata szerint nem elégedett a német „Camorra” címvaltozáttal, és amerikai forgalmazásra a „Mit szólna ehhez Nancy Reagan?” címet ajánlja. (Erre szokták azt mondani: no comment.)

A történet Nápolyban kezdődik, ahol egy békés nyári délelőttön éles sikoly veri fel a sikátorok csöndjét. Baba Roccót, a szicíliai maffia, a Camorra egyik vezetőjét hátra lőték, mialatt megpróbálta megerőszkolni a Broadway-panzió tulajdonosnőjét, Annunziát. A tettes otthagya a névjegyet: a halott maffiafőnök heréjébe egy injekciós tűt szúr. Ez a merénylet azonban csak kezdete egy sorozatnak, melynek során három nap alatt öt férfit tesznek el láb alól, akik valamennyien kábítószer-kereskedők.

Időközben felbukkan Annunziata egykori szeretője is, akiből cinikus heroíncsempész lett. Lina Wertmüller intelligens kábítószer-krimijének csúcspontja, amikor a főhős megpróbálja tízéves kisleányt megmenteni a heroinkerestől, akik a gyereket rá akarják szoktatni a heroinra. A szörnyű igazságra Annunziata csak később jön rá: minden gyilkosság azoknak az anyáknak a bosszúja, akiknek a gyerekei belehaltak a kábítószer-fogyasztásba.

(VMP, 1983)

Birdy (MADÁRKA)

Hátborzongatóan jó film Alan Parker legújabb alkotása, de ezúttal senki ne számítson 115 percnyi felhőtlen szórakozásra. A filmdráma súlyos etikai-pszichológiai problémákat boncolgat, amelyeknek kiindulópontja a vietnami háború.

Egy katonai kórház hideg cellájában meztelen férfi kuporog piccse mellett. Egyetlen szót sem hajlandó senkihez szólani, és azt is csak vonakodva engedi meg, hogy a nővér időnként megetesse. A kórház pszichiátere tanácstalan. Tudja, hogy betege a vietnami háború dzsungelharciba szenvedett súlyos lelki sérüléseket, ám segíteni nem tud rajta. Végül az ötleme támad, hogy odahívja a fiatalember egy régi jó barátját. A barát meg is érkezik és döbbenet látja, milyen állapotban van Birdy. Egyébként rajta is nyomot hagyott a háború, igaz, neki nem a lelke, hanem a testén: egy akna a fél arcát széttroncsolta úgy, hogy kötést visel a fején és acélból készült állkapoccsal éli az életét.

Hosszú monológokkal próbálja néma barátját felrázni az apátiából, és lassanként megsejti a különös viselkedés okát. Birdynek nem véletlenül ez a gúnyneve: gyerekkora óta szenvedélyesen érdeklődött a madarak, most pedig egyenesen „madárrá változott”, így húzódva vissza a valóság elől egy vágy- és álmovilágba.

A Birdy hibátlan film: a történet tiszta és világos, a fényképezés lélegzetelállítóan profi, a két főszereplő pedig ragyogó színészek bizonyul.

(RCA-Columbia, 1985)

A Bódy Gábor rendező ötlete alapján 1981-ben indított nemzetközi videofolyóirat, az INFERMENTAL után 1986 áprilisában jelent meg a kölni DuMont kiadó gondozásában az AXIS című videokazetta és könyv együtteséből álló rendhagyó kiadvány. Ennek végső anyagát már az időközben elhunyt Bódy Gábor felesége, Bódy Vera állította össze. Szerzőnk az alábbiakban a kísérleti produkciót ismerteti.

Az **AXIS**, amely a 80-as évek európai videoművészetének új irányait mutatja be, 10 országból 21 különböző munkát rendezett összefüggő, tematikus keretbe, 5 „tengely” (Axis = tengely, latinul) mentén. A teljes hosszban szereplő darabok mellett az antológiába néhány mű reprezentatív részlete, illetve fejezete is bekerült, míg a kapcsolódó könyv, amelyben egyébként néhány, a kazettán nem szereplő alkotó is jelen van, tanulmányokat, rajzokat, tervek, fényképeket, kazettát, s a résztvevők munkásságának rövid ismertetését tartalmazza. A két médium, video és könyv így egymást kiegészítve, mint szöveg- és mozgókép-kötet mutat példát egy új típusú, minőségű kommunikációs forma kimunkálására.

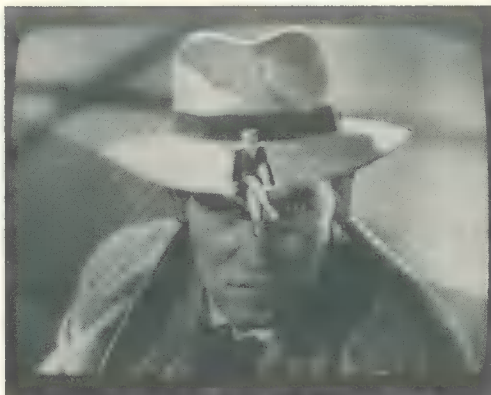
Maga az eszme éppoly „egyszerű”, mint az **INFERMENTAL** 1981-es ideája: az „első nemzetközi videomagazin” folyóirat-analógiára megteremtett formája után most a video/könyv „mutáns médiuma” valósult meg. A könyvszerűség az **INFERMENTAL** frissességével szemben megállapodottabb válogatást is jelent.

A kazetta öt fejezetének témáit egy homoksvatagba helyezett keretjáték mutatja be, mintegy „iniciálászerűen”, s különíti el egyben maguktól a videodaraboktól. A témák sorrendben:

1. Művészet az, vagy élet?
2. Dekonstrukció és újrafelhasználás;
3. Művészet; zenei klip;
4. Installációkészítés;
5. Hősök kiáása és alakítása.

Ehhez bevezető és záró kép/hang-sorok járulnak: a kazetta elején „születést” jelző gyerek-sírás, zárásként pedig a sivatagban meginduló kamera, ami csontok és egyéb leletek között egy tévére is bukkan, melyben a bemedondó (Bódy Vera) elköszön a nézőktől: Auf Wiedersehen — mely vehető itt akár szó szerint is. Szokatlanul „bombasztikus”, direkt hatások, de — meglepő módon — nem zavaróak: helyi értékűk van.

Az egyes fejezetek és az oda sorolt munkák ismertetése előtt

előbb néhány általános, közös jellemzőről. Az első fejezet alcíme („Vizuális dalok a 80-as évekről”) kis szabadsággal színezi az egész összeállítást karaktert érzékelteti: zene belemeled egy vizuális közegbe (képtenger), amely hatására megváltozik. Másik lényeges elem a nyelv, pontosabban egy sajátos nyelvi közeg jelenléte. Bár a több nemzetet érintő sokrétűség, itt mégis inkább a különböző nyelvek (és kultúrák) közötti „átjárásra” való törekvés figyelhető meg. A konszenzust gyakorlatilag egyes nyelvek általánosan ismert sémái, szókapcsolatai teremtik meg, ám a nem valamiféle sematikus, homogén

sémákat is használnak, sőt a nyelvhasználat maga is sok esetben épp ezen médiumokból (s nem a köznap életből) vagy az irodalomból) ismerős. Mindezek ellenére nem valamifajta intellektualizmus vagy görcsös konceptuális elszánts érződik, inkább egy szabad, érdekes anyagkezelés: anyagként pedig a zene/hangok, nyelv, mozgókép (sémák és műfajok) mellett különböző kulturális tradíciók, valamint olyan nagy és „örök” témák szolgálnak, mint élet, halál, szerelem, tudás, művészet.

Ez utóbbi felsorolás leginkább a nyitó rész öt munkájára találó. A Londonban született Theo Eshetu maszkszerűvé festett arca és az elektronikus tükörszituáció ütközésén alapuló munkája („Míg a halál szétválaszt minket”) tragikus nyitóképpé, video „memento mori”-vá vált: a kiadvány koncepcióját kidolgozó Bódy Gábor már nem érthette meg a video/könyv megjelenését.

Marty St. James és Anne Wilson (szintén Angliából) egy „igazi életregényt” mutatnak be: talán ezen a darabon érződik legerősebben egy költői, intenzív ritmika, mely szöveget, zenét, képfelvételt és utólagos kompozíciós egységgé hangol össze. Egy igen erős, ironikus alapkarakter (mely egyébként kisebb vagy nagyobb mértékben összes munkán — még a leginkább „metafizikai” emeltségű „Chanoyu”-n is érződik) tárgyálul férfi és nő, egy szerelem és annak — mítikus — túljátszása szolgál. A szöveg (dal) ellenpontozása képpel, majd a kép megerősítése újból szöveggel — ezek a fő szervező elemek (a szerzők maguk egyben a szereplők is).

A halál és szerelem után a tudás performance-a következik: Retraut Pape, Eschi Fiege, Kai Schirmer, Oliver Hirschbiegel és Andreas Coeper a szereplői, és az 1981-ben, Brüsszelben alapított csoportjuk (M. Raskin Stichting ens.) nevével szerzői az „Ész temploma” című, 10 perces munkának. Saját tervéknégyüket „szolgáltatóművészet”-ként határozzák meg. Ebben a műben, amely a copyright szerint 1985-ben, Párizsban készült, négy tárnával foglalkoznak. „Tanulmányok aerkölcsről és a szórakoztatásról” az első rész címe; egy konfe-

AXIS:

rencia- vagy előadói asztal előtt ülnek, rajtuk foncsorozott szemüveg, s — mint egy expozét egy értekezleten vagy sajtótájékoztatón — a Miatyánkot mondják mikrofonba. Ezután felhangzik a „Gottesgeheimnis”, négyes felállás, egyikük ülve marad. A másik három alcím: A szerelem hatalma (The Power of Love); Az élet hidege (L'effroid de la vie) és Az álmvilág korszaka (Das Zeitalter des Pseudokunst). Zárójelben az eredeti címek: ■ egyszerűen több nyelv használata — esetenként ugyanazon mondatban is — náluk különösen szembetűnő.

Az első fejezethez ■ belga Jan Bultheel („Tango d'Amour”) és a jugoszláv Sanja Iveković — Dalibor Martinis: „Chanoyu” című munkái tartoznak még. Utóbbi az egész kazetta „legcsendesebb” alkotása: ■ japán teaszertartás feliratát idézett keretbevételeibe ágyaz egy hátköznapi (reggeli-vagy teadélután-) szituációt, melybe villanászzerűen a külvilág („a világ”) televízió révén reprezentált képe lép be. A jól komponált közelképek (cukortartó, teáskanál, cigaretták), a lassítások (az asztalról lerántott abroszsal földre hálógyú tárgyak széttörése vagy ■ fém teáskan-

na „patogósa” hangeffektusokkal), s a 8 részből álló, felvettelt tagoló szöveg a fő ismertető eleme.

Az AXIS második fejezete a (máshol, másként) meglévő vagy újrafelhasznált, ismétlődéses szerkezettel dolgozó anyagkezelés közössége alapján csoportosított. Az osztrák Gudrun Bielz és Ruth Schnell „Plüschloves”-ja tévéfilm-részletek kimerítve, szolarizációs/grafikus hatású állóképpé alakított részleteire alapul, amit egy videójáték fázisai tagolnak. A „Code Public” (Mike Hentz, illetve az úgynevezett Franciországi videocsoport) „Homage to Jan Sen” művének részlete kapcsolódik előkoncertek, bemutatók anyagaihoz. A szerzők ■ ugyancsak lyoni FRIGO — az „European Media Art Network” koncepciójának kidolgozója és koordinátora — „elő-intervenciók csoportjának” nevezik magukat, 1983 óta aktívak ebben a formációban. Az NSZK-beli Lurix/Egon Bunne munkájának meghatározó eleme a „time-code” használata és értelmezése — a számok révén egy programmá válhatók kép- és hangdramaturgia párhuzamos kimunkálása. A brüsszeli Walter Verdin hasonló elven, de egy

hangsúlyosan zenei dominanciájú érzékenységet előtérbe helyezve dolgozik.

A harmadik téma a ■■■■ és a videoklip, mint műfaj, alkalmazott (művészeti) használata. A francia „Monffaucon Research Center” (Kutató Központ) három dalt közül egy nagyobb sorozatból. Az első dal ■ gyorsétkeztetéséről szóló „videoburger”, ahol a három részre osztott képmező egyik sávjában tv-kép kerül a másik két sáv „felvett” anyaga közé. Technikailag hasonló a „videokatalógus” és „videoművészet” című dalai megoldása is. Bettina Gruber és Maria Vedder (az NSZK-ban, 1983-ban, ugyancsak a DuMont-nál könyvet jelentettek meg a videoművészeiről) két dala „Mama kis öröme” címmel ■ „új érzékenységet”, határait a „nyuszi ül a fűben” (auto)erotikus infantilizmusra irányba billítja. Ezt követi ■ Legossy László, illetve ■ Bizottság együttes produkciója Milarepa-vertző címen. A klipmátá Yello/Dieter Meier és Boris Blank 1979 óta létező „csoportjának” „Gonosz játékok” című száma zárja, amely kör ■ első fejezet „True life-romance”-ának párdarabja is lehetne, bár formai megvalósítása vetített képek

rögzítésén és nem elektronikus maszkokon alapul.

A negyedik fejezet az amszterdami Stedelijk Múzeum videoinstallációs kiállításáról készült dokumentáció részlete. A kiállítás szervezője Dorine Mignot, a résztvevők közül Kees de Groot, Elsa Stansfield és Madelon Hooykaas, Brian Eno, valamint Lydia Schouten szólal meg. Utóbbi készítette az AXIS ötödik részének nyitó muzsikáját: „A nagyszerűség másodperceinek tört részei”-t, mely egyúttal ■ leghosszabb mű a kazettán. Párdarabja Hámos Gusztáv „A legyőzhetetlen” című kazettazáró műve. Mindkettő fő témája maga a videó- és kinematográfia mint „kultusz”, e rituálé legismertebb sémái, szereplői, ásatag és felfrissített hősei — a szerzők által mintegy „új életre keltve” és egymáshoz erőszakkal, régi helyzeti energiájuk (helyi értékük) meghagyásával. Schouten egy lassúbb, sok felirattal ellátott ál- (vagy új-) narratív szerkesztésbe, Hámos pedig táncritmusból szerkeszti a hős- és helyzettömeget, melyből a videoelektronika emel ki egy-egy Superman vagy Monroe típusú szereplőt, szokott helyzetével együtt. Peter Weibel két rövid, ■ annál figyelemreméltebb „reklámja” a Casablanca-cigarettáról (a hasonló című sikerfilm ■ Bogart mellett) két percen szinte minden létező elektronikus trükköt felvonultat (legalábbis jelzészzerűen). Cornelia Schenk és Marion Dénne (Nam June Paik düsseldorfi tanítványai) vetített képek előtt katonai gesztusok (filmjelképek) élő imitációja segítségével egy — igen szép munkában — antimilitarista hangulatkeltésre vállalkoztak.

*

E rövid leírás elsősorban ■ kép-kötre koncentrált, de ■ a kommunikációs újdonság, mely az AXIS jelent, nem csupán ■ válogatás, illetve a művekre értendő, hanem magára a formára ■ még inkább a tényre, hogy létrejött.

A videó/könyv nem a közelítő, hanem a jelen lépése, melyet minél előbb Magyarországon is meg kell tenni.

PETERNÁK MIKLÓS

Európa elektronikus színpadán

**TV-, VIDEO-,
JVC-,
VIDEOKAMERA-
SZERVIZ**

— Külföldi
színes tv,
videomagnó
és JVC
videokamera
garanciális
és garanciális
időn túli
szakszerű
javítása

— Videók és televíziók
két hangnormára történő
átalakítása 3 napon belül
— ASA és ELIN típ. tele-
víziók telétext beépítését
soron kívül vállaljuk.

Írányára: 5600 Ft

**ELEKTROMOS
SZÖVETKEZET**

Bp. X., PONGRÁC U. 9.
TELEFON: 575-634

Bp. VII., MAJAKOVSKIJ U. 19.,
TELEFON: 225-212

ELSZÖV

**NE SOKAT
KÖLTSÖN,
VEGYEN
INKÁBB
KÖLCSÖN!**

Az Iparcikk Kölcsönző és Szolgáltató
Vállalat boltjaiból bérelhető képmagnók
segítségével igényeinek megfelelő műsort
állíthat össze, játszhat a családjának,
barátainak.

A legkorszerűbb típusú, VHS rendszerű
képmagnók kölcsönzésével a vállalat
budapesti és vidéki boltjai foglalkoznak.

Legnagyobb a választék a

**KÖLCSÖNZŐ-
SZOLGÁLATBAN**

Budapest V., Váci u. 42.
Telefon: 181-422

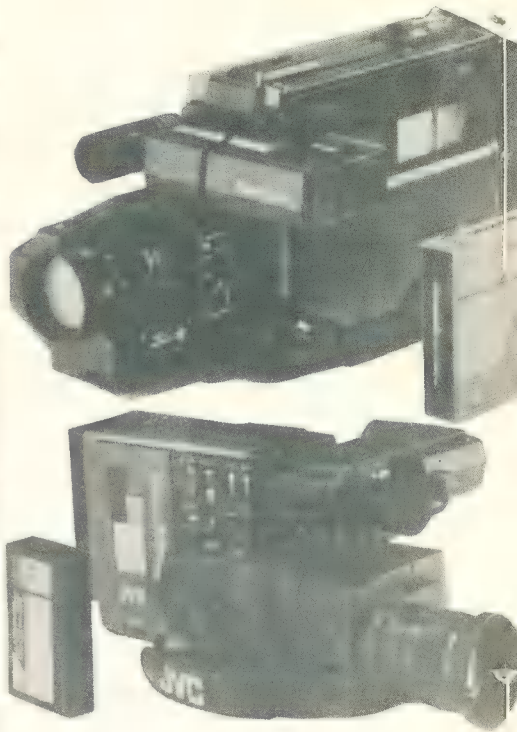

1982

Kamera + videorekorder

Ha hihetünk a hivatalosan még meg nem erősített, de megbízható értesüléseknek, hamarosan a hazai boltok kirakataiban is lesz kamkorder* (kamera + videomagnó egy dobozban = kamkorder). Bemutató tesztünket azonnal is Szakolczay Lajos, a MEEI csoportvezető mérnöke készítette — a következő videolapok adatainak felhasználásával.

Filmfelvők alkonya?

Nyilvánvalóan lecsengőben van a szuper 8-as filmfelvő korszaka, mert a neves filmfelvőgyártók, köztük a Fuji, a Bauer és a Canon is videokamrákat készítenek. A Canon például saját „video 8” rendszerű kamerát fejlesztett ki.

Vajon mi teszi a kamkordert olyan vonzóvá az amatőrfilmesek számára? Először is a felvételi idő: a miniatűr VHS kazettánál (videomovi), a VHS C-nél ez 30 perc; a VHS movi játékidője 4 óra is lehet; a Beta rendszerben dolgozó (Betamovi) 3 óra 35 perc; a „video 8”-as pedig 90, illetve long-play üzemmódban 180 perces felvételt nyújt. (A szuper 8-as film játékidője 3 perc, 150–300 forintot árral). Külön előny a video javára, hogy a felvett műsor a legtöbb kamerarekorderen azonnal visszaszándozható. A hobbifilmes azonnal ellenőrizheti, hogy az került-e a szalagra, amit elképzelt. Ha nem, a jelenet megismételhető vagy letörölhető. Természetesen újabb pluszt jelent, hogy otthon színesen, hanggal rögtön lejátszható. Végezzünk egy kis gazdaságossági számítást: ha egy szuper 8-as film 200 Ft-ba kerül és csak 1:2-es vágási arányt veszünk figyelembe, egy 30 perces filmet 20 tükörs filmet kell leforgatni, ami 4000 Ft-ba kerül!

Természetesen aki videobereendezést vagy kamkordert akar vásárolni, nem így fog kalkulálni, hogy mint megrögzött hobbifilmes áttárljon a videóra, mert akkor tényleg számolni kell, ugyanis manapság az ilyesmi igen drága mulatság. Az NSZK-beli árakat alapul véve megállapíthatjuk, hogy egy berendezés 3000–6000 DM közötti értékben érhető el, a tartozékoktól függően. Tartozékokra pedig általában szükség van, mert például akinek nincs otthon még videokészülék és a tévéjén nincs AV bemenet, feltétlenül be kell szereznie egy adaptert, ami a kamkorder jelet szabványos tévéjelle átalakítva (nagyfrekvencián) lehetővé teszi, hogy a televízió antennacsatlakozóján keresztül képes legyen fogadni az információt.

Újabb költséget jelenthet, ha vágásra vagy utóhangosításra vonatkozó igények is felmerülnek. Jó, hogy filmezés közben már olcsó a videózás, a felszerelési árakat tekintve egyáltalán nem rózsás a helyzet. A továbbiakban foglalkozunk egy kicsit a kamkorderek működésével, mondhatni lelkivilágával.

Kényelem mindenekfelett

Felvételt készíteni akkor kelleme időtöltés, ha minél kevesebb kezelési funkcióra kell koncentrálni. Az első videokameráknál a távolságot és a fohéregyensúlyt is az operatörnek kellett kézzel beállítani. A következő generáció már ezekből a szempontokból is teljesen automatikus szabályozású lett. A legnagyobb könnyebbség az autofókusz, mert tehermentesíti a filmezőt az élesség állandó

figyelésétől és utánaállításától, tehát csak a témára kell koncentrálni. Kamkordert ma már nem gyártanak autofókusz nélkül, de a piacon még előfordul — ezeket nem szabad megvenni. Ilyen volt például a Panasonic NV-M1, de ezt is helyettesíti ma már az NV-M3 típus.

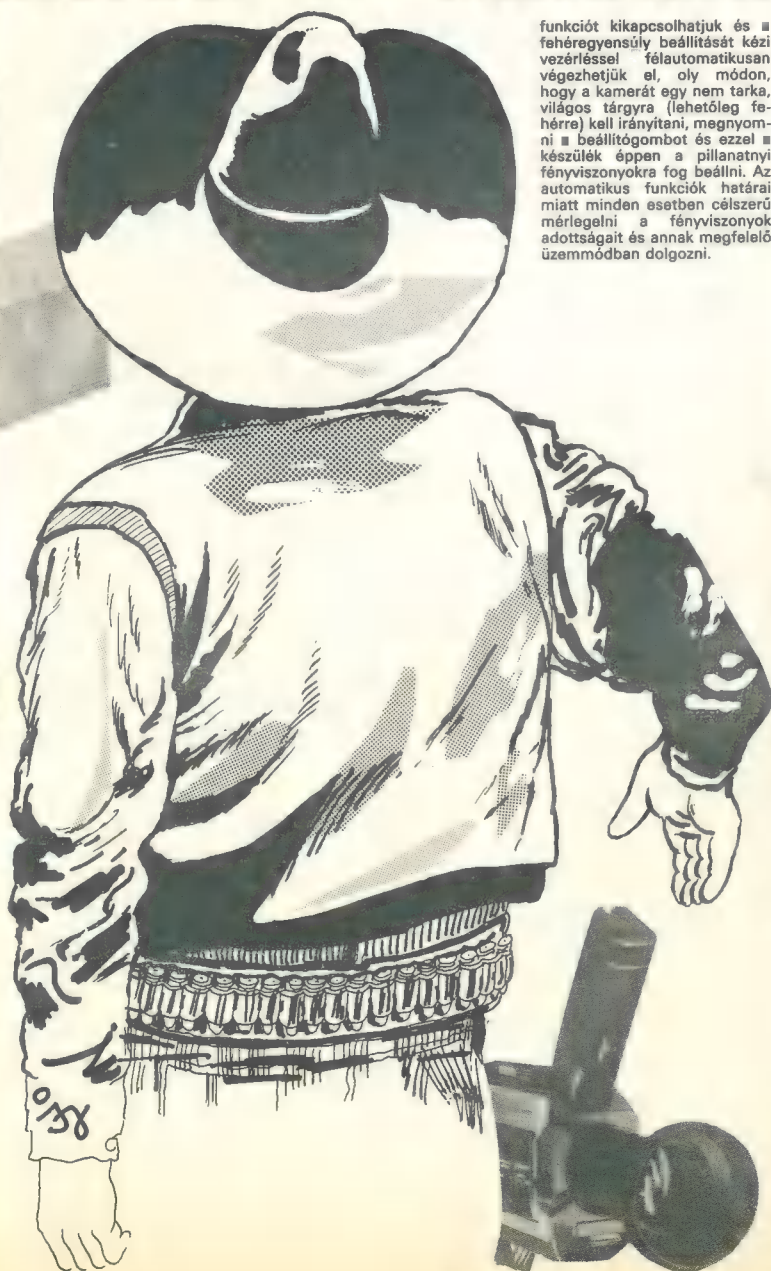
Az autofókusz működését tekintve a leggyakoribb eljárás ennek a megoldásnak is — infravörös fényt kibocsátó és a visszaverődést érzékelő háromszögletes elven működő rendszer. Sajnos van egy hátránya ennek a megoldásnak is — annyi, hogy a távolságmérés nem objektíven keresztül történik, hogy képes paralaxis-hibát elkövetni. A másik távmérés eljárást az úgynevezett TCL (Through the Camera Lens) elven működik, itt feltétlenül szükség van egy minimális fénymenyiségre, de kontraszt-egény részleteknél és függőleges csíkoknál (például keretséknél) hibás mérés adódhat. Ezen az elven még igen kevés kamera működik (így pl.: JVC GR—C2 típus).

Szinte minden kamerán — tehát kamkorderen is — üzemen kívül helyezhető az autofókuszrendszer. Az élességet ekkor manuálisan vagy egy rövid gombnyomással gyorsan és problémamentesen beállíthatjuk a felveendő tárgyra. További beállítási nehézséget jelenthetne a fohéregyensúly kérdése is, ha elhagynánk a kamerát — kivétel a Handycam (SONY), amely két fix egyensúlyllyal működik — nem automatikusan gondoskodna a helyes beállításokról. Ezekben az esetekben egy mikroprocesszor kiértékeli a beeső fény vörös és kék összetevőit és a színesítő a fény pillanatnyi színhőmérsékletének megfelelően állítja be. Természetesen a automatikus beállítás csak bizonyos határok között lehetséges, így például a HITACHI VM 200 E-nél — a tartomány 3000–5000 K között adódik, amiből következik, hogy 3000 K alatt vörös, 6000 K felett kék árnyalatú lesz a felvett kép. Az ilyen eseteknek elkerülése végett a automatikus

* a nyelvűdők kegyes türelmébe ajánljuk megtört műszaki szivünket a németből-angolból fordított szöveget. Az első jelentkezővel boldogan kinyitunk, a jobbát ajánl helyette: addig vázont a hazánáljuk a kamkordert. Sajnos, Kacinczy nevezett munkatárs nem dolgozik a szerkesztőségben...

ekorder = kamkorder

funkciót kikapcsolhatjuk és ■
fényérgyensúly beállítását kézi
vezérléssel félautomatikusan
végeztethetjük el, oly módon,
hogy a kamerát egy nem tarka,
világos tárgyra (lehetőleg fe-
hérré) kell irányítani, megnyom-
ni ■ beállítógombot és ezzel ■
készülék éppen a pillanatnyi
fényviszonyokra fog beállni. Az
automatikus funkciók határai
miatt minden esetben célszerű
mérlegelni a fényviszonyok
adottságait és annak megfelelő
üzemmódban dolgozni.

Cső vagy CCD?

Valószínűleg nemcsak izlés kér-
dése, hogy milyen a kamera
képfelvévő csőve. Feltehetően
egész sor filozófia tudja indo-
kolni, hogy CCD-t vagy csövet
alkalmazznak-e. A Sonyt kivéve
a gyártók a „Station” csövet
részesítik előnyben. Akármelyik
csövet megnevezve, a képernyőn
megállapítható, hogy egyik
sincs abban a helyzetben, hogy
kiúthassa ■ másikat. Megvilági-
tási fényviszonyaik egyáltalán
nem térnek el egymástól. Aki
egyszer már próbára ■■■ a
szép szót, hogy „egy gyér-
tyafény már elegendő”, nyilván
keserűen tapasztalta, hogy szin-
te élvezhetetlenül zajos kép lett
az eredmény, mert minden rek-
lámnál világosabb, hogy megfe-
lelő képhez megfelelő fény
szükséges.

A CCD felvevőeszköznek is
nyilvánvalóan megvannak ■
előnyei — különösen ■ Sony
szerint — a maga 290 000 kép-
pontjával, de ■■■ a képfelbon-
tás terén. (Videóvilág rovataunk-
ban másik munkatársunk ér-
lyesebben érvel ■ CCD mellett
■ *Áttörés a kamerafronton* cí-
mű cikkében. A játszma nem-
csak szerkesztőségünkben, ha-
nem ■ nagy gyártók között ■
dőlt el.) Ilyen erőnye például a
rázkódással szembeni érzéket-
lenség, könnyű beállítás, ki-
áramfelvétel (nincs fűtés), vala-
mint a jó színűség kevés fény-
nél is, bár az érzékenység ki-
sebb, mint ■ felvevőcsöveknek.
Kiemelkedő tulajdonsága, hogy
a közvetlen napfény kevésbé
okozhat beégést, mint csövek-
nél, bár ■ óvatosság itt sem el-
hanyagolható. Még egy felve-
vőcső-tulajdonságról kell be-
szélnünk, ■ az úgynevezett
„zászlóhúzás” amely erős fény-
ben ■ kamera gyors mozgatásá-
nál jön létre. Hasonló jelenség a
CCD-nél is tapasztalható, itt
azonban ■ többszörös kontúr-
vonalak formájában jelenik
meg. Végeredményben egyér-
telmű döntést, kijelentést tenni,
hogy melyik felvevőeszköz jobb
vagy előnyösebb, megítélésem
szerint nem lehet.

És még egy cső

A kamera beállításához (felvétel előtt és alatt) igen sok információra van szüksége az operatőrnek: éles-e a kép, elegendő-e

mazásával is, így például a Be-tamovi tükrreflexes keresőt alkalmazott — gyenge fényviszonyok mellett az élességbeállítás nagyon nehézkes —, a Handycamnél a kereső objektív mellett van, ez viszont azt eredményezi, hogy mást látok, mint ami felvételre kerül.

Jelenleg — tudomásunk szerint — három különböző rend-

dő-e a megvilágítás, a telep megfelelően fel van-e töltve stb. A legfőbb természetesen, hogy azt lássa, amit fel akar venni. Ezeket a célokat van hivatva kielégíteni a legtöbb kameránál egy kisméretű fekete-fehér monitor. Minél nagyobb a képernyő, annál jobb természetesen, mert egyes képrészletek pontosabban leképezhetők. Hosszabb forgatás után sajnos megeshet, hogy vibrálni kezd a kép az ember szeme előtt. Megpróbálkoztak egyes gyártók optikai keresők alkal-

szerű, egymástól konstrukcióban és technikában alapvetően eltérő, 9-féle kamkorder kapható. Ezek tulajdonságait és szolgáltatásait megpróbáltuk egy rövid táblázatban ismertetni.

Ha valaki kamkordert akar vásárolni, feltétlen VHS vagy VHS-C rendszerű készüléket vegyen, mert elkészített felvételek csak így lesz kompatibilis a hazai rendszerként elfogadott VHS asztali készülékekkel (a VHS-C kassetta egy adapter segítségével ezekben a típusokban is lejátszható).

Gyártó/ típus	Rendszer	Fel- vétél- seb.	Objektív fényerő	Zoom	(Mátrix) kézel- fahíttel	Autófókusz	Keresőátlóság	Érzékenységi (lux)	Férfi- egyenlő	Ellenfény- korrektor	Szalag- hossz	Mikrofon	Távirányítás start/stop	Felviteli idő akkumulá- torral	Teljesí- tmény- felvevő	Tömeg
Canon/ VM-EL Canovision 8	Video 8	1/2" S	1:1,2	51 mm	van	IR/TTL	0,7"	19		van/kézi	van	van	mindenre	1 óra	7,5 W	2,0 kg
Hitachi/ NV-M3		1/2" S	1:1,2	8,5- 51 mm	van		2/3"	10	auto	nincs	van		igen	1 óra	9,5 W	2,5 kg
JVC/ GR-C1	VHS-C	1/2" S	1:1,2	8- 48 mm	van	nincs	1/2"	15	1 fix/ kézi	van/kézi	van	van	igen	0,7 óra	7,8 W	1,9 kg
GR-C2	VHS-C	1/2" S	1:1,2	8-48 mm	van	TCL	2/3"	15	1 fix/ kézi	van/kézi	van	van	igen	0,7 óra	8,0 W	2,1 kg
Panasonic/ NV-M1	VHS	1/2" N	1:1,4	9-54 mm	van		1/2"	10		van/kézi	van	van	igen	1	8,5 W	2,7 kg
NV-M3		1/2" N	1:1,4	9-54 mm	van	IR	1/2"	10		van/kézi		van	igen	1 óra	9,5 W	2,8 kg
Sony Betamovie/ BMC-500 P	Beta	CCD	1:1,4	12-72 mm	nincs	IR	opt	28	kézi	nincs	van	van	igen	1,4	6,5 W	2,5 kg
Handycam CCD-MBE	Video 8	CCD	1:1,6	3 fix	nincs		opt	25	2 fix	nincs	nincs	nincs	nincs	1,3 óra	5,2 W	1,0 kg
CCD-V8 AF	Video 8	CCD	1:1,4	12-72 mm	nincs	IR	1"				van	van	minden	1 óra	7,7 W	2,3 kg

(A táblázatban az „S” stacionos, az „N” newvicon felvételre való, az „AF” autofocus jelenti.)
(IR=infrarot, TTL=Through the camera lens.)

**Az egész
családnak
szerez
örömet,**

**ha szaküzleteink kínálatából
választ karácsonyi ajándékot!**

Az ECHO ELEKTRON SZAKÜZLETÉBEN

színes és fekete-fehér televíziók, videomagnók, lemezjátszók,
magnetofondeckek, erősítők, tunerek, asztali rádiók, rádiós magnók,
valamint mikrofonomok, fajhallgatók, video- és hangkazetták,
kazettatartók, átvívtartók, kábelek nagy választékban kaphatók!

1065 Budapest VI.,
Bajcsy-Zsilinszky út 19/a
Telefon: 117-698, 325-567

**VÉTEL-ELADÁS EGY HELYEN:
AZ ELEKTRON ELEKTROAKUSZTIKAI
SZAKÜZLETBEN**

Hazai és import (vámkezelt) videokészülékek, Hi-Fi berendezések,
videokazetták és üres videokazetták, személyi számítógépek, továbbá egyéb
híradástechnikai eszközök vétele és eladása

1136 Budapest XIII.,
Rajk László u. 18.
Telefon: 532-618

Kommerszhullám Nyugat-Európában

Az amerikai és az európai televíziózás leginkább a tévéképek formájában hasonlít egymáshoz. Az európai televíziók műsorai között is vannak nagy különbségek, de a valódi határ mégis az Atlanti-óceán.

Gyakran lehet ilyesfajta véleményeket hallani ■ Egyesült Államokból visszaérkező európaiaktól, akiket szinte sokkal ■ számtalan, s egymástól alig megkülönböztető szórakoztató műsorfolym, az egyes műsorok igen gyors tempója és a rövid időközönként közbeékeltek reklámok. Az európai televízió is főleg szórakoztatóeszközként van jelen ■ hétköznapiakban. Néhány rövid évvel ezelőtt azonban még aligha lehetett olyan európai televíziót találni, amely nyíltan hirdette magáról, hogy csak *szórakoztatni* akar, semmi mást. (Ma már van ilyen, például ■ műholdról sugárzott Sky Channel.) S a sokféle ismeretterjesztő, művészeti és ■ hírek kívüli tájékoztató műsor manapság is természetesen ré- ■ legjobb európai tévé kínálatának. Az amerikai választék- ról nem lehet ugyanazt elmondani. S meglehet, hogy tíz év múlva már Európa nyugati fe- lére sem lesz jellemző.

A *nyugat-európai műsorszórás, főleg a televízió kommerszialisodásának korszakában* élünk. E folyamat — egy-két ko- rábbi eseménytől eltekintve — ■ hetvenes években indult meg, napjainkra jócskán felgyorsult, de még nincs negyedik sebes- ségen.

A *legújabb események*. Augusztus elején a francia nem- zetgyűlés elfogadta azt a tör- vényt, amely szerint az eddig ál- lami tulajdonban lévő TF-1 or- szágos televízióállomást el kell adni, felérésében nagy vállalko- zásoknak, felérésében pedig bármely részvénnyel vásárolóknak.

Júliusban a brit parlament egyik vizsgálóbizottsága azt a javaslatát hozta nyilvánosságra, hogy ■ BBC legnépszerűbb két országos rádióprogramját rész- ben vagy egészben el kell adni magántulajdonosoknak, akár-

csak ■ BBC helyi rádióadóit. (Igaz, ■ bizottság elvetette, hogy a BBC Televízió ezentúl sugározhasson reklámokat.) *Svájcban* ugyanekkor olyan tör- vénytervezetet hoztak nyilvá- nosságra, amely — az országos programok különleges helyze- tének megerősítése mellett — ■ helyi műsorszórásban a piaci szabadverseny kibontakozását hivatott elősegíteni.

Júniusban az NSZK kormá- nya úgy foglalt állást, hogy az új kommunikációs technikákat — s itt elsősorban a kábeltevértől és a műholdas műsorszórásról van szó — minden műsorkináló számára, azonos feltételek mel- lett hozzáférhetővé kell tenni. (Ez lényegében a magántelevízió- kók számára jelent józ utat, s fokozza a versenyt az országos programok számára.)

S alig néhány hónappal ré- gebbi az az *olasz* törvény, amely engedélyezi a mintegy 400 helyi magántelevízióknak, hogy országos hálózatba töm- rülve egységes műsort sugáro- zanak. (Ez azt jelenti, hogy ■ parlamenti ellenőrzés alatt álló országos programok ezentúl nemcsak helyi, hanem nemzeti szinten is erős konkurenszek kapnak.)

Mindezek mellett csekélyebb súlyúnak látszik, hogy ■ *finn* kormány engedélyezte a másod- dik kereskedelmi alapon műkö- dő televíziótársaság működé- sét. Az ok: ■ máris létező mű- holdas programok, főleg pedig a Sky Channel nagy népszerű- sége ■ finn kábeltevé hálózatai- sokban. (Mondani ■ kell, hogy a Sky Channel is kereske- delmi alapon működő műsor- szervezet.)

A magánkézbé adás, privati- zálas természetesen azt jelenti, hogy a szóban forgó programo- kat reklámokból kell finanszi- rozni, másképp kifejezve, e mű- sorszervezetek nyereségérde- keltek lesznek. A már meglévő magántelevíziók lehetőségei- nek, a parlamenti ellenőrzésű programok konkurenciájának növelése viszont ■ utóbbiakat is a kommerszialis fellegű műsorkinálattal felé kényszeríti.

A mai események okait törté- neti tapasztalatok segítenek megvilágítani.

A műsorszórás típusai. Törté- netileg a rádiózásnak két alap- vető szervezeti és működési tí- pusa alakult ki, még ■ 1920-as évek első felében. (Később ■ hagyományozódott át ■ televí- ziózásra is.)

Az Egyesült Államokban a reklámbevételekből finanszi- rozott, *kommerciális*, Európában pedig ■ *politikai ellenőrzés alatt álló* műsorszórás vált egyed- uralkodóvá. (Az utóbbinál ■ el- lenőrzés közvetettebb fajtájá- nak bizonyult ■ *parlamenti* alá- rendeltség, míg ■ *kormánytól* való függés rendszerint gyakori és közvetlen politikai beavatko- zásokkal járt együtt.)

A kommerszialis műsorszórás- ban számos helyi vagy közeti hatókörű adó versengett a mi- nél nagyobb közönséggért, azaz reklámbevételért. A közönség növelésére a szórakoztatás bi- zonyult a legjobb eszköznek, mégpedig ■ olyan szórakozta- tás, ami a lehető legkevésbé embernek ellenszenves. A kon- kurenszek habozás nélkül másol- ták egymás sikeresnek bizonyu- ló műsortípusait, ami ■ egy- mástól elég kevésbé, inkább csak személyiségekben, mint- sem tartalomban különböző programok sokaságát eredmé- nyezte.

A politikailag ellenőrzött mű- sorszórásat viszont túlnyomó- részt monopólihezettű orszá- gos szervezetek végezték. Nem lévén konkurencia, ■ rádió- majd televíziószervezetek nem hajszolták ■ minél nagyobb kö- zönséget, s megengedhették maguknak, hogy igényesebb kulturális, művészeti adásokat is rendszeresen sugározzanak. Ezt ■ illető országok törvény- hozása rendszerint elő is írta számukra.

A kommerszialis típusban több volt ■ újszerű, ötletes szórakoztató műsor, de az adó- sok többsége ugyancsak hig, közepesű. A politikailag ellen- őrzött típusban mindenkor több volt a kulturális értekt, nagyobb súlyt kapott ■ tájékoztítás, vi- szont ■ adások nem is csekély hányada lett unalmas és a ma- ga módján megint csak közép- szerű.

A maga virágkorában a rádió is igen hatásos közlési eszköz volt, de a televízió igen hamar túlszárnyalta elődjének legna- gyobb népszerűségét is.

A kommerszialis televíziózás számára ebből mind nagyobb profitek eredtek, igazolva egy angol lord megjegyzését: „Egy kereskedelmi televízióra szóló engedély — engedély a pénz- nyomtatásra.” A közönség ese- tenkénti csökkenésével járó veszteség lehetősége pedig mind óvatosabbá, azaz politikai- lag mind ártatlanabbá szelídít- tette a nagy amerikai vétérszá- ságokat. (A Nixon elnök buká- sához vezetett 1972–74. évi Wa- tergate-botrány feltárásában a nagy napilapok játszották a fő- szerepet, ■ televíziók legna- gyobb részben mértéktartóak voltak.)

A politikai ellenőrzésű televí- ziók helyzete másképp alakult Nyugat-Európában. Az orszá- gos monopóliuszervezetek politi- kai súlya több országban is mind kellemetlenebbé vált a mindenkor kormányzat száma- ra. Az 1968. májusi díkladás idején a francia televízió nyíltan a fiatalok mellé állt, az egyé- ként igen megfontolt BBC-ben is minden három-négy évben volt egy-egy olyan műsor, ami- ből komoly belpolitikai botrány lett. (Legutóljára 1982-ben volt erre példa ■ Falkland-szigetek miatti háború idején. A BBC egyik stábjá a hadműveletek kellős közepén készítette és mu- tatott be egy dokumentummű- sort, amely ■ ellenfél, Argentí- na ■ katonai vezetőinek állás- pontját ismertetve, meglehető- ■ objektív.) Ugyanakkor, a műsorgyártás növekvő költsé- gei és az infláció miatt, a televí- ziók egyre rendszeresebben sürgetik az előfizetési díjak emelését, ami ■ politikuskoktól függ s ök mindig népszerűtlen intézkedésnek tekintik.

A parlamenti ellenőrzésű te- levízió monopóliuzetét elő- ször Angliában törtek meg még az 1950-es évek elején, majd pedig az NSZK-ban, 1961-ben. Franciaországban 1968 után csak egy hatalmas politikai tisz- totagatást rendeztek a tévések között, majd 1975 januárjában négy részre darabolták ■ or- szágos televíziót. Olaszország- ban az 1970-es és 1980-as évek fordulóján engedélyezték a ke- reskedelmi alapon működő he- lyi televíziókat, megszüntetve az országos programok egyed- uralmát.

Ebben az utóbbi esetben már teljesen egyértelmű volt, hogy a reklámól finanszírozott televí- ziók más országokban bőven buzgó jövedelemforrások az

olasz pénzemberek érdeklődését is a kommersziális műsorszárműködés felé fordították. S az utóbbi években felgyorsuló kommerszialisálódásban máshol is igen nagy szerepe van a „pénznyomtatási engedély” megszerzésére való törekvéseknek.

Az új közléstechnikák szerepe. Az 1920-as években az volt az egyik érv a országos műsorszórási monopóliumok létrehozása mellett, hogy az elektromágneses hullámok közlésre felhasználható tartománya véges. Mint mondták, a frekvenciataromány olyan korlátozott természeti erőforrás, ami természetesen monopóliumot teremt.

A fizikai kutatások és a távközlés fejlődése azóta régen tartalmatlaná tette a távközlést (eredetileg a távadásos erő) érvét. Az új közléstechnikák pedig éppenséggel a közlési csatornák rendkívüli bőségének lehetőségét ígéri, például a nagy átviteli kapacitású száloptikai kábelek és a műholdas műsorszórási révén. Vagyis ami egyfelé okból politikailag, másfelé okból gazdaságilag kívánatos — a túlságosan fontos vált országos műsormonopóliumok megszüntetése —, az technikailag is mind könnyebbé válik. S valóban, a távközlési műholdakkal folytatott műsor-közvetítés európai, s a kábeles műsortovábbítás amerikai tapasztalatai eddig igazolni látszanak azt, hogy a jelenleginél jóval több — kommersziális alapon működő, szórakoztató — program lesz majd képes életben maradni a tömegkommunikációs piacokon.

A kulturálisan valamelyest igényesebb parlamenti ellenőrzésű televíziók nem fognak néhány éven belül eltűnni. Jelen lesznek a közvetlen műholdas műsorszórási, az NSZK és Franciaország műsorműholdjain mindenképp. Visszaszorulásuk, pontosabban a kommersziális igények felé való eltolódásuk azonban minden bizonnyal folytatódni fog. Semmi jel nem mutat ellenkező irányba.

A televízió kritikus szemű nézői manapság sincsenek elragadtatva. S kérdészetni bárki más is, hogy még több szórakoztató műsor a már ismert típusokból vajon mire jó? Egyáltalán, a rengeteg műsorszórás-nát mivel fogják majd kitölteni, hiszen a műsorszórási lehetőség valóban szűkös erőforrás világszerte, amin a kommerszialisálódás sem változtat. Ezek azonban már olyan kérdések, melyekre jelenleg nemigen tudnak a választ sehol sem.

Nálunk
nem lesz
népszerű

Táv-
értekezlet
mű-
holdon
át

Az Egyesült Államokban naponta mintegy 20 millió munkahelyi értekezletet, megbeszélést tartanak. A nagyobb vállalatok telephelyei általában igen szétosztottan helyezkednek el a hatalmas területű országban, s a kint élő telephelyek elérésére is rengeteg a belföldi kiküldetés. Az USA belföldi légitranszportjának körülbelül felét az üzleti utazások teszik ki, s a repülőjegyek éppen azokban a napszakokban a legdrágábbak, amikor a vállalatok képviselői leggyakrabban utaznak.

Az idő megtakarításának, a költségek csökkentésének új lehetősége a távkonferencia. Itt lényegében arról van szó, hogy két vagy több speciálisan berendezett tévéstúdió között műholdas távközlési kapcsolat hoznak létre, állandóan fenntartva a kétirányú kép- és hangközlési lehetőséget. A távtevékeztet résztvevői maguk is szabályozhatják a nagyméretű ernyőkön megjelenő képet, mert a kapcsolóegységek szerkezetét nagyon leegyszerűsítették.

Az Egyesült Államokban már legalább 75 nagy cég rendezett be saját távkonferenciastúdiókat, s a legutóbbi adatok szerint 32 vá-

rosban mintegy 210 kibérelhető videokonferenciaközpont működik. A vállalatok nemcsak értekezleteket tartanak ilyen módon, hanem szakmai továbbképzésre is felhasználják az új távközlési kapcsolatokat.

A távkonferenciák szaporodását magyarázza, hogy jóval olcsóbbak az utazásnál. Míg egy New York és San Francisco közötti menetérték 900 dollárba kerül csúcscsúcsban egy embernek, addig egy óra távtevékeztet közvetítési költsége már jelenleg is 750 dollár körül van. S a tapasztalatok szerint a résztvevők jobban fel is készülnek az ilyen eszmecserékre, s időben egyáltalán nincs szó „távtevékeztettről”.

Európában már négy országban — az NSZK-ban, Svájcban, Franciaországban és Angliában — működnek távkonferencia-stúdiók.

Aligha kell nagy bátorság annak jóslásához, hogy Magyarországon egyhamar nem lesz távkonferencia-központ. S nemcsak azért, mert kis ország vagyunk és saját távközlési műholdra sem gondolhatunk. Külföldi kiküldetés helyett itthonról tárgyalni? Erre nem sok vevő lesz a Duna két partján.

Szupertévé-küzdelem

A Videó Magazin 1985. áprilisi számában jelent meg az az 1125 soros képképfelbontású leírás, hogy a "High definition television" – azaz a szupertévé – hogyan működik. Egy kicsit könnyű be látni a képet, hogy mit is írt a szerző, mert a leírás nemcsak a technikai részletekkel foglalkozik, hanem a gazdasági és politikai körülményekkel is. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg. A szupertévé a jelenlegi televízióhoz képest sokkal nagyobb képernyővel rendelkezik, és a képet sokkal nagyobb felbontással jeleníti meg.

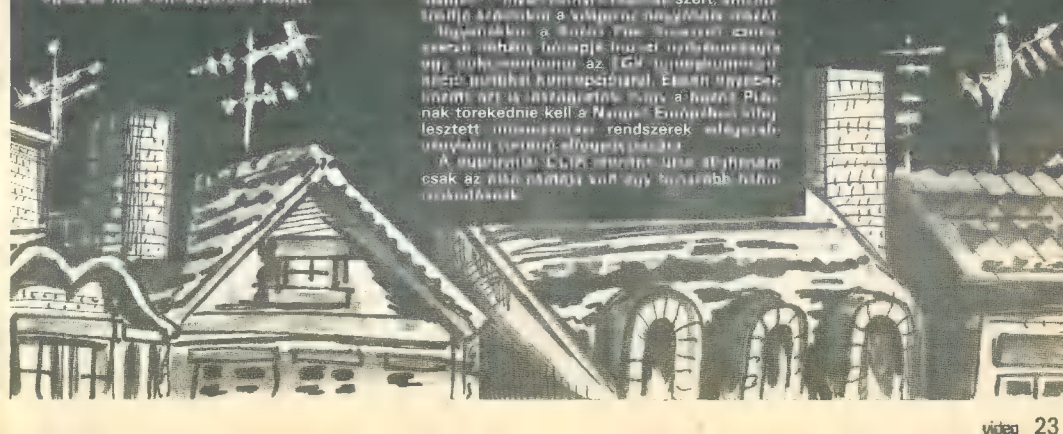
Kábel a földrészek között

Az amerikai és a japán közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat.

Az amerikai és a japán közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat.

Az amerikai és a japán közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat.

Az amerikai és a japán közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat. A földrészek közötti kapcsolat a földrészek közötti kapcsolat.

Kopírozott nászéjszaka

— Halló, tessék, gmk!

— Jó napot kívánok! Érdeklődöm, hogy családi események rögzítését videokazettára, vállalják-e?

— Természetesen, bármilyen eseményre elmegyünk. Legyen ■ a gyerekek születésnapja, a szülők névnapja, esetleg esküvő...

— Igen, először a házasságkötő teremben kellene forgatni, aztán a vacsoránál, végül pedig... szeretném, ha felvennék a nászéjszakát is!

A vonal túlsó végén, a beszélgetés alatt először, tanácstalanul tűnő a csend. Nemi puszogás után megszületik ■ bizalmas válasz:

— Kérem, nincs akadálya, de ■ részleteket személyesen kell megbeszélni.

— Jó, de én még azt is szeretném — feszítem tovább a hűrt —, ha erről ■ meztelenfilmről néhány másolatot is készítenének később.

— Személyesen többet tudnék mondani a dologról, mindenestre nem zárkozunk el a másolástól sem, mindenféle kopírozást vállalunk, rövid határidőn belül. De ezt meg kell beszélni.

— Az ■ kérésem lenne még, hogy diszkrétan kezeljék ■ ügyet, szóval ■ másoló ne lássa, mikor vetkőzünk, meg... hm, ■ tudom, érti-e?

— Mi egyáltalán ■ nézzük meg a hozzánk sokszorosítani hozott filmet.

Beszélgetőpartnerem érezhetően egyre türelmetlenebb. Tétova mondataiból érzem, még egy rossz mondat és leteszi a kagylót. Kíváncsiságból azért megkockáztatom.

— Szóval olyasmi is gépbe kerülhet, ami erkölcsi szempontból...

— Ki maga? Ha nem mondja meg a nevét, azonnal leteszem a kagylót!

Beszélgetőársam érezhetően megkönnyebbül, hogy csak egy újságíró kereste. Azt kérte, némi gúnnyal a hangjában, hogy nevét és telefonszámát ■ közöljem, cserébe szívesen el-

Videojogok

— Augusztus elsejétől számos videóra érvényes jogszabály lépett életbe, mely úgy tűnik, jó néhány kérdést még megválaszolatlanul hagyott. Várható-e ■ jövőben egy minden lényeges kérdést fellelő videojogszabály? — fordultunk a kérdéssel Kozma Károlyhoz, a Művelődési Minisztérium Filmfőigazgatóságának osztályvezető-helyetteséhez.

— Mindenki egy mindent tisztázó videotörvényt vár tőlünk, pedig mi nem igértünk ilyet. Nem csupán a jog feladata, hogy minden félreértést tisztázzon. Mivel a video sajtótermék, ezért a sajtótörvény számtalan pontja alkalmazható a videóra is, így a nyilvános közlés módját tartalmazó pontok is. Az augusztusától érvényes, a kulturális tevékenységről szóló jogszabályok ■ videózás egyes formáit, mint állandó rendszeres tevékenységet érintik, és meghatározzák, hogy magánszemélyek milyen módon végezhetik azt. A szeptemberben megjelent rendelkezések az egyedi sajtóengedélyezés módját érintik és a köteles példányok készítését teszik kötelezővé, melyek letétmánya a Magyar Filmintézet, mint a videoügyletmények őrzője. Néhány gond azonban változatlanul megoldásra vár. Ilyenek ■ szerzői jogi és honoráriumügyek. Ma ott tartunk, hogy a szerzői jogi törvény ■ mozgóképnekél ■ alkotó művész fogalmát sem tisztázza pontosan.

— Az új jogszabályok szerint magánszemély folytathat nyilvános vetítést, ha ehhez az illetékes tanács művelődési osztálya ad engedélyt. Így például ■ prasszótulajdonosok mellett valaki otthonában is vetíthet belépődíj ellenében?

— ■ rendelkezés a félreértések meglegya lett. A videovetítési tevékenység nem azonos a vetítési engedéllyel. A helyiségek szigorú feltételeknek kell megfelelnie, hogy tulajdonosa megkapja ■ engedélyt. A mostani jogszabály csak a meglévő gyakorlatot rendszerezte, bár eddig főként ■ háttérvidéozás vagy diszkóvidéozás volt népszerű. Ha valaki engedélyt kapott, hogy lakásán videomozit nyisson és olyan kizárólag vetít, amelyek hivatalos forgalomban vannak, akkor azt teheti. Egy képernyő előtt azonban legfeljebb húsz néző tudja élvezni ■ vetítést.

— Ha ■ szabályok szerint magántársaság gyárthat filmet, akkor miért nem sokszorosíthat, forgalmazhat?

— Tévedés azt hinni, hogy a másolás az sokszorosítás. Egy profi sokszorosító belekerül vagy 20 millió forintba, ■ alkotók számára nem éri meg a sokszorosítás. Van egyfajta „vállalkozói” gondolkodás, amely szerint két magnóval már lehet sokszorosítani. Ez csak másolás. S ilyenkor amúgy is romlik a minőség. Egyébként mindez nem csak minőségi, hanem szerzői jogi kérdés. A családi eseményekről készített felvételeken kívül műsoros kizárólag csak a szerző hozzájárulásával és engedéllyel rendelkező intézmény sokszorosíthat.

— Ha családi eseményt ■ jog szerint lehet sokszorosítani, ■ azt jelenti, hogy adott esetben egy nászújszakeről készült videót is? Vagy családi eseménynek számítanak például, ha neves műzsikusok saját családi örömmelésüket rögzítik és terjesztik?

— Ha saját nászújszakákat örökíten meg, mondjuk egy álló kamerával, az ■ én dolgom, ■ családi esemény. De ha már forgalomba hozom, az a Btk szerint törvényellenes cselekedet. Ha az örömmelésről készült kizárólag ajándékozások egymásnak ■ családban, akkor nincs gond. De amint pénzt kérnek ezért ■ videóról, abban a pillanatban már sajtótermékké válik és más szabályok lesznek érvényesek rá. Szerzői kiadásban megjelentethetik kizárólagukat ■ zenészek, természetesen úgy, hogy olyan kiadóhoz fordulnak, amely sokszorosítási engedéllyel rendelkezik.

— Néhány hónappal ezelőtt ■ Rózsavölgyi Zeneműbolt külföldi videoműsorokat kölcsönzött, míg le nem állították tevékenységüket. Továbbra sem folytathatják hamar népszerűvé vált kölcsönzéses üzletüket?

— Abban ■ formában nem, mert a rendelet kimondja, hogy aki más szerzői jogi művet a szerző engedélye nélkül forgalomba hozza, az szabálysértést követ el. A zeneműbolt nem vette meg a szerzőtől ■ kölcsönzés jogát, ■ kizárólag kiskereskedelmi árában pedig nincs benne a kölcsönzés joga. Nem örömmel tettük meg ezt a tiltó lépést, de nem tehetünk mást, már csak ■ nagy büntetések elkerülése miatt sem. Az a gond, hogy a kölcsönzésből forintban folyik be a bevétel, ■ szerzői jogokat pedig valutában kellene kifizetni.

— És ha a bolt csak eladja a lakosságtól felvásárolt műsoros kizárólagokat?

— Annak nincsen akadályja, mert ■ adásvételhez nem szükséges szerzői jogdíjat fizetni. Újabb az Ofotét vásároló videoműsorokat a lakosságtól, s ha az adott műsor, film irthon még nem volt forgalomban, akkor az egyedi sajtóengedélyeket mi adjuk ki.

FALUS TAMÁS

mondja, hasonló hívat gyakran kapnak. Vőlegények, férjek szeretnék a szerelmi együttléteket kazettára rögzíteni ■ gmk. De ez még egyszer sem történt meg: valószínűleg a hölgyek visszafelétek. Ez viszont nem ■ közösség hibája, az operatőrök szívesen kimennek bárhová, végül is ez épp olyan üzlet, mint ■ többi.

A Halló Video telefonszámát tárcsázva megtudtam (miután azonnal elmondtam, milyen ügyben járok), elméletileg nincs akadályja egy nászújszakák felvételnek, de ■ csak az elmélet. Hiszen ha lenne garancia arra, hiszen ezt nem vetjük nyilvánosan, akkor a nász filmözése nem lenne törvénybe ütköző. De a film, a video eleve valamilyen nyilvánosságnak készülő produkció. Ezért azonnal elutasítanak olyan kéréseket, mint például — ilyen kérés már volt —, két nő nem! aktuális filmre vitele vagy néhány nászújszaka titkainak meglesése. Arra viszont van mód, miután Budapesten ■ MÁV Kórházban engedélyezik, hogy a szülést, esetleg ■ műtétet megrendelése megörökítsék. Mindkettőre kár megrendelés, három kame-

rával dolgoztak, hangot is rögzítettek, tehát ■ család többször is átélihet ■ kismamát ■ vajdás örömteli fájdalmait, örülhet a csemete első üvöltésének, szomorkodhat a sebészi szike lendületes metszése láttán. Ezenkívül a fővárosban tartott Onkológiai Kongresszusra több beteg operációjáról és utókezeléséről készítették már filmet — természetesen az érintettek beleegyezésével — tudományos célra.

A Halló Video munkatársai vállalkoznak még ■ különböző sportesemények felvételét vagy színjátszó bemutatók rögzítését, ha az elfoglalt szerzők nem érnék rá elmenni ■ premiere, viszont lemaradni sem akarnak róla. Két ilyen megrendelés is állandó kuncsfutást vált. De a videósok szívesen emlékeznek vi-

lágijáról zongoraművészünkre is, aki koncertjét, annak hatását és fogadtatását szeretne volna megörökíteni távollevő barátai számára.

Mindennapos megrendelés és talán ■ legkifizetődóbb minden videós számára ■ esküvők rituálisnak rögzítése. Erre annyi az igény, hogy alig tudják kielégíteni. Persze vannak kisiparosok vagy gmk-k, ■ szerint Pesten (ahol több az esküvő, mint a főka) nem érdemes munkát keresni, sokkal egyszerűbb és jövedelmezőbb vidékre menni. E túlkínálatból eredően a fővárosban sokan vállalkoznak a pénzszerezés egyszerűbb, bár kockázatosabb módját. Műsoros kizárólag másolásával foglalkoznak, ha ■ ■ hivatalosan. Úgy vélik, a kopirozás csak akkor tilos, ha nagy tételben és pénzért csinálják. Épp ezért a legkifizetődóbb látszólag csak kis példányszámú filmet piacra dobni, természetesen szigorúan csak baráti körben — ingyen.

Egészen más világban élnek a videós kizsívóvezetők. A kisiparosokkal ellentétben ők elsősorban nagyzemneknek dolgoznak. Lényegesen nagyobb technikai háttérrel, mint kisvállalkozó kollégáik. Eszközárúban ■ U-Matic éppúgy megtalálható, mint a Beta vagy a VHS-rendszerű kazetta. A Kollázs és a Teletrónika elsősorban referenciafilmeket, különböző technológiákat bemutató kizárólagokat készit.

Egyelőre még csak terveket folytat ■ Orient Kizsívóvezet vezetéke. Elképzelések szerint — és erre már engedélyük is ■ — részt vesznek majd ■ magyar játékgépgyártásban éppúgy, mint ■ nyelvi oktatófilmek, balesetvédelmi oktatófilmek készítésében. Munkamódszerük lényege, hogy a szöveget csak a menedzselést váltalja, egy-egy produkcióra szerződött rendező, forgatókönyvíró, művész és ehhez ■ munkához filmgyárakból bérelnék majd berendezéseket, ugyan csak egyszeri alkalomra. Munkáikat elsősorban vállalati megrendelésre végzik, de gondolkodnak azon is, hogy a játékgépeket ■ hazai és külföldi mozihálózat segítségével hozzák forgalomba.

Az Orient nagyszabású terveinek megvalósulásához legalább két év szükséges, míg a MAVIDEO (Magyar Video Egyesület) tagjai már felvettek néhány külföldi megrendelést videoklip készítésére. Szolgáltatásukhoz tartozik, hogy a különböző pop-, rock- és népzenei együttesekkel forgatott klipeket személyes kapcsolataik révén határainkon túlra is ajánlják.

KARDOS ERNŐ

Tele-harminc

Több száz, a magyar televízióban már sugárzott hazai alkotást kínál a képmagnó-tulajdonosoknak kezettán a Televideo szerkesztősége. Budapestben, az RTV közönségszolgálatának Október 6-a utcai boltjában katalógusból lehet kiválasztani és megren-

delni a különféle műsorokat. (Ebből a katalógusból idézték a Rádió és Televízió Újság számai is.) A rendelésből azonban — gazdasági megfontolások miatt — csak akkor lehet vásárlás is, ha legalább harmincan kérik ugyanazt a produkciót, mert a sokszoro-

sítás ennél kevesebb példányban még veszteséges. Bartók, Kodály, Liszt műveinek televíziós feldolgozásai mellett irodalmi és gyermekműsorokat, balettelőadásokat, tévéfilmeket, szórakoztató műsorokat választhatnak a videobarátok. Így például Heltai Jenő, Galgóczi Erzsébet, Déry Tibor műveiből készített tévéjátékokat, vagy a Gólyavári esték előadásait, a Századunk történelmi sorozat egyes epizódjait. A kabaré műfajában Alfonzok világszínházát, Kellér Dező jubileumi műsorát, tévés szívszterekből összeállított válogatást lehet vásárolni — ha rajtuk kívül még huszonkilencen is úgy akarják. Az árak: 60 perces műsorok iszta — 1885 forint; 90 perces — 1776 forint; 120 perces — 1887 forint; 180 perces — 2220 forint.

A MOKÉP Videotéka sikerlistája 1986. július 30-án, a kő-cuónapok száma alapján:

1. Fekete István — József Attila (1986)
2. A rómaiak háborúja (1986)
3. A fekete háború (1986)
4. Egy világos éjszaka (1986)
5. Cliff Richard — The Best of Cliff Richard (1986)
6. Ötvenkötés San Francisco (1986)
7. A fekete háború (1986)
8. A fekete háború (1986)
9. A fekete háború (1986)
10. A fekete háború (1986)
11. A fekete háború (1986)
12. A fekete háború (1986)
13. A fekete háború (1986)
14. A fekete háború (1986)
15. A fekete háború (1986)
16. A fekete háború (1986)
17. A fekete háború (1986)
18. A fekete háború (1986)
19. A fekete háború (1986)
20. A fekete háború (1986)

Videoműte

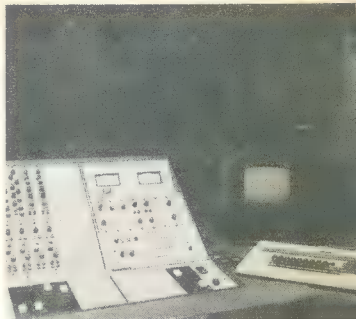
— Figyelem, rajta! — utasít a rendező és a műteremben egy polcra leborítják a barna festékkel teli sárga vödört. A rendező a vezérlőteremben három színes és egy fekete-fehér monitoron figyeli a néhány tizedmásodpercig tartó jelenetet, aztán szól a technikus kollégának: — Játsszuk vissza lassítva Ezt a lassított képsort fogják bevégni a néhány órával korábban rögzített minitörténetbe, melyben a földre huppan szobafestőt gondos kezek jól kiszámítottan locsolták le a festéket jelképező barnás vizel.

E fél percnél alig hosszabb videorészletet egy álló délelőtti órára forgatták a Magyar Szinkron és Video Vállalat — a Pannónia Filmstúdió egyik utódvállalatának — műterében, a korszerű videotechnika segítségével. Hildebrand István rendező, az új eszköz lehetőségeivel élve, a Graboplast számára forgat egy tízperces filmet, amely azt hivatott bemutatni, hogyan készülnek a gyárban a új tapéták. A szobafestés nehézségeit kifigurázó bohócfaragás a lassításon kívül még számos trükköt felhasznál a alkotó, de ezek elmesélése helyett inkább egy nemrégiben befejezett videofilmje vetítésére invitál.

A Magyar Optikai Művek megrendelésére egy hónap alatt készítette el harminc munkatársával a szemüveg történetét, a szemüveglencse gyártását végigkövető filmjét. A színes, látványokban bővelkedő, alig tizenkét perces videoműben (valójában ez a helyes kifejezés, nem pedig a film) a tartalomhoz illő, öncélúvá soha nem váló trükkök sorra váltják egymást. A lassítások, képátvitelések, képgyújtások, vágások filmen soha nem látott élményt varázsolnak a képernyőre. Egy képből, egymásba komponálva láthatjuk például a műhelyt, a lencsén dolgozó optikus és a megmunkálendő lencsét. Volt olyan kép, amelyet öt kamerával, öt különböző beállítással rögzítettek és öt-ötzetek egybe.

„Létezik egy téves felfogás, amely szerint a videót egyszerűen és gyorsan el lehet készíteni” — magyarázza Hildebrand István. — „A video valóban gyors és olcsó, ha semmiben sem különbözik a filmtől. De ha a videotechnikában rejlő lehetőségeket próbáljuk felhasználni, akkor mindez már nem igaz.”

rem a Pannóniában

Pogi bohóc szíttal szobafestőt alakít. Bizonytalan léptekkel mások fel a létrára, majd egy ügyetlen mozdulatot követően leesik róla, ráadásul egy vödörnyi festék is a nyakába zúdul.

Míg a 80-as évek elején a Pannónia Film-stúdió videoműterme évente mindössze száz-kétszáz percnyi videoalkotást forgatott, addig tavaly már ezer másorperccel állt elő. Ekkor készült el a felszabadulás negyvenedik évfordulójára ■ ország fejlődését bemutató összeállítás, melyet a moszkvai jubileumi kiállításra vetítettek le. A vállalatoknak, intézményeknek rendelésre gyártott oktató-, referencia-, reklám- és riportfilmek mellett többek között a videoműterem gondozásában jelent meg ■ Kodály-módszert feldolgozó kazettasorozat és ■ Bankó Dixieland Band hatvanperces műsora is. A szervezeti változásokat követően az új vállalat videorészlege részben tovább folytatja rendelésre készített, önálló video-produkciók gyártását, részben új partnereket kíván megnyerni, akik a vállalat szakembereivel és videoparkjának segítségével tökéletesként és megrendelőként vesznek részt új alkotások megszületésében. Ilyen partner lehet ■ Magyar Televízió, mellyel a műterem ■ herendi porcelán készítő dinasztiáról forgat riportfilmet. A Kultúra Külkereskedelmi Vállalattal folytatódik a Kodály-módszerről szóló sorozat újabb, háromszor hatvan percben. A turisták számára készült, felőrási, Budapestet bemutató kazetta is hamarosan megjelenik. Szívesen forgatna a videocsapart klipet is, néhány együttessel más tárgyal is ■ vállalat. Hogy mennyibe is kerül percnként egy videofelvétel, arra Szekeres Béla, a videoműterem vezetője annyit mond, hogy egypercnyi anyag ■ ezértől akár 30-40 ezer forintig is terjedhet. Mindez a megvalósítás módjától, nehézségtől, idejétől függ.

Igényességük addigi bizonyítékai azok a díjak, amelyeket különböző filmjeikkel az első hazai videoszemlén és a reklámfilm-fesztiválokon szereztek. A mai gazdasági környezetben azonban a magas színvonal olykor kevés. Néhány megrendelő inkább a

kevésbé színvonalas, de olcsóbb kulturális szervezeteket, gmk-kat választja videójuk elkészítéséhez. A videoműteremnek azonban így is akad éppen elég munkája.

A Magyar Szinkron és Video Vállalat másik fő tevékenységéhez, a szinkronizáláshoz is szorosan kapcsolódik ■ videotechnika. Miközben Hildebrand István forgatása ■ késő délutánba nyúlik, addig a 2-es műteremben már befejeződtek a munkálatok. Itt állították üzembe áprilisban az első video-szinkronizáló gépegyüttest, amely a Magyar Televízió 10 millió forintos anyagi támogatásával érkezhett meg Hamburgból. Az eddigi gyakorlat során a televízió a szinkronizálni kívánt filmekről és videoszalagokon lévő alkotásokról külön filmkópiát készített, amelyeket a szinkronmunkához olykor több száz tekercsre vágtak szét, és a színész magyar hangját egy mágnesfilmszalagra vették fel. Az új rendszer segítségével nincs szükség külön filmkópiára, videokazettáról szinkronizálnak. A film szinkronizálódó egységekre bontása ■ szaknyelven tékelése — helyett ■ számítógépes vezérlésű rendszer úgy bontja tetszés szerinti egységekre a videóra rögzített művet, hogy a különálló részek időközöt kapnak, ■ az állandó tekercseléssel és fűzéssel járó szünetek helyett néhány másodperc alatt ■ kívánt helyre áll ■ gép és lehet folytatni a dialógfelvételt. Az új technikával könnyebbé válik ■ vágók munkája s a felére csökken egy-egy alkotás szinkronizálási ideje, a videorendszert intenzívebb munkára serkenti a szinkronstábort. Panaszkodnak is újabban ■ színészek az eltűnő szünetekre: „mikor lesz időnk ezután beszélgetni egymással?” A U-matic rendszerű JVC képmagnót számítógép vezérli és köti össze ■ EDITON, EDICOM szinkronrendszerrel. A hangot továbbra is ■ MB-51 típusú magnó rögzíti.

Míg a szinkronizáláshoz szükséges laborált filmkópiák 15—25 ezer forintba kerül-

nek, addig a videojátszás ennek csak egy-ötödébe. A munka során feleslegessé válik a gépész, és ■ kamerásra is csak felügyeleti szerep jut. Május végétől üzemel a rendszer, de előnyei már kézzelfoghatóak. A szakemberek egy esztendőre 10—12 ezer másorperc szinkronizálást tervezik. Az öt szinkronműterem közül egyelőre csak egyben működik ■ félmillió nyugatnémet márkába kerülő videorendszert. Horváth Domonkos főmérnök bizik abban, hogy idővel a másik négy műteremben is ezzel a korszerű technikával dolgozzon a vállalat tizenöt szinkronstábjában, amely egyhónapos tanfolyamon tanulta meg a videorendszert kezelését. Mivel ■ még minden egyes film percnélkénti laborálási költsége 700 forint, s egy évben ■ 30 millió kiadást jelent (csaknem a fele devizakiadás), néhány év alatt megtérülne ■ többi műterem „videósitása” is. Csak hogy míg a munkakópia gyártásának költségeit a megrendelő — ■ televízió, a MOKEP — takaríthatja meg, addig a további beruházás terheit a szinkronvállalatnak kellene viselnie. Ha viszont ■ kópiagyártás költségeit ■ új vállalat áraitól felhasználhatná, a kölcsönök segítségével megvalósuló videoszinkron-beruházás néhány év alatt házon belül megtérülne.

FALUS TAMÁS

Így írunk (fel) mi

Legutóbb arra kerestünk példát, miként lehet egy videomagnó vagy videomagnó jelét felhasználni a számítógépben a kép digitalizálásával, vagyis gépi adattá alakításával. Most szeretnénk arra adni néhány tippet, hogy milyen módon működő eljárást, hogyan lehet a számítógép felhasználásával a videotechnikában új eredményhez jutni. Ezek közül az első a videofilmek feliratozása számítógéppel, ami önmagában nem korszerű, de kezdeményezés ugyan, ill. eddig csak speciális célberendezésekkel volt elvégezhető. Ma ott tartunk, hogy megfelelő elektronikus ki-egésztítő eszköz, valamint az adott számítógépen a program segítségével mindez akár "háztartási" számítógépen (pl. Commodore 64-en) is házilag megoldható, bár a háztartási forgómozgások várható árát figyelembe véve inkább kis ártományban, mint inkább a lakosság számára várható ez az alkalmazás.

A klasszikus celluloid alapanyagú filmek feliratozása sokfázisú, anyagigényes és viszonylag bonyolult folyamat. A filmfeliratokat egyenként, ólom vagy műanyag, nyomdai módszerrel készítették, majd pontos kockaszámra lebontották, és az írás szerint felvinni a film egyik kópéjára. A felírt film a film felületére réteget felhívták. Fontos, hogy a lágyítás mértékét pontosan betartsák, és a felírt film a megfelelő szöveget rányomják, nyomot hagyva ezzel magán a filmen. A filmekről általában két készült videoszalag-átírt, amely már tartalmazza a megfelelő feliratokat. Az eredetileg videoszalagra készült filmek elektronikus úton feliratozhatók, drága és bonyolult célberendezések segítségével, melyet néhány nagy cég, például a Magyar Televízió is beszerezni. Természetesen tehát, hogy a szakemberek elkezdtek kísérletezni olcsó és könnyebben hozzáférhető személyi számítógépek felhasználásával, különösen azután, hogy nálunk is terjednek a kis stúdiók, tévéláncok, videós "mosoly album" szolgáltatások, nyelvi felírások. A szinkronizálás pedig, mint tudjuk, még drágább és hosszadalmas.

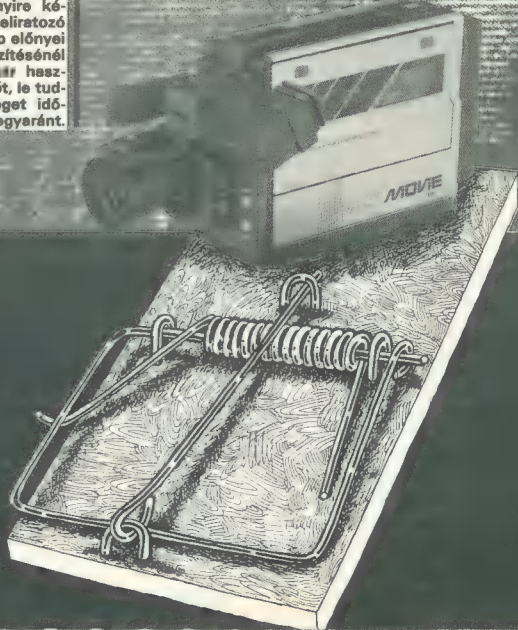
A megoldások lényege minden esetben abban rejlik — bár ehhez többféle módszerrel is el lehet jutni —, hogy a videomagnó jelére rákéverik a számítógép által előállított feliratokat. Ezt az eredményt, például a videomagnóra felvéve, megkapjuk a felírt videofilmet, mi több, az eredeti anyag változatlan marad. Mint látni fogjuk, a számítógépes feliratozók ezen túlmenően még számos más szolgáltatást is nyújtanak. Ennek megvalósításához, alkalmazott eljárástól függően, egy technikai problémát kell megoldani: a számítógép és a videomagnó kimenő jeleinek szinkronizálását. Ennek részleteibe itt nem érdemes elmélyülni, tény, hogy egy lényeges és bonyolult probléma, ami azonban megfelelő szakértelemmel, elektronikus áramkörök segítségével megoldható. Többet már eredményesen meg is oldották.

A szinkronizálás problémájának leküzdése után általában a számítógépes programtól függ, hogy mennyire kényelmes, sokféle feliratozó születik. A számítógép előnye a szövegek elkészítésénél nyilvánvalóak; a már használt szövegszerkesztőt, le tudja mérni a különbséget időben, minőségben egyaránt.

Különösen tágak a lehetőségek, ha arra gondolunk, hogy a számítógép karaktereit, a betűk és különböző írásjelek alakjait szintén egy program határozza meg, így azok természetesen a program átírásával) gyakorlatilag tetszőlegesen változtathatók. Ez egyaránt vonatkozik a méretre, egy feliratozó megfelelő programmal igazán soknyelvű lehet, akár a japán Katakana írásjelkészletet, akár a cirill betűket könyvnyelvi szintre tudjuk "tanulni". A feliratok méreteiket tekintve általában illeszkednek a filmperben kialakult nyitásokhoz, ami körülből másfélszeres betűméretet jelent a számítógép saját karakteréhez képest. Mivel egy számítógéppel az adott felbontás figyelembevételével akár rajzjelket vagy grafikus szimbólumokat is tudunk készíteni, egyes feliratozók ezt is hajlandók megjelentetni, ezáltal tulajdonképpen nemcsak feliratozása, hanem bizonyos illusztráció is alkalmasak.

Ha feltételezzük, hogy egy számítógéppel megfelelően megírt betűkészlettel, kényelmes szerkesztőprogram segítségével elő tudjuk készíteni a szövegeket, mindig nem tudjuk, hogy a szöveg az hol, és főleg hogy fog látszani. A "hol" egy szerűbb kérdés a feliratozó egy részénél, mivel adott a helye a feliratnak, illetve a feliratozó szövegeinek. A "hogyan" vagy grafika mozogni is tud, ettől az eszköz csak illusztrációra, hanem bizonyos egyszerű trükkök előállítására is alkalmasak.

Lényegesebb a főleg nehezebben megoldható kérdés, hogy "hogyan látszani" kezdődik a probléma ezúttal ugyanis abból ered, hogy a háttérben zajló film felirat alatti része,

A videofelvevételek szoftóggóppel történő feliratozásának lehetősége természetesen Magyarországon is foglalkoztatni kezdte a szakembereket, tudomásom van több sikeres házipróbálkozásról is. Némí kereséséggel talán megállapíthatnánk, hogy csakúgy, mint a képdíigítázó esetén, a feliratozás szintjén lemaradások az elektronikában megszokottá váló, de az egyébként jól működő prototípusból ritkán és akkor is csak sokára lesz elfogadható áru sorozatentérmé. Ilyen jellegű feladatokról tulajdonképpen a szükség is szerepet játszik, hiszen például a nagy tudású és drága, rendszerint nyugati import feliratozókat bizony kevesen tudják megvenni. Egy házi számítógépre azonban ma már egy-egy kulturális intézménynek is futja néha. A magánvállalkozóknak különösen, és a videózásban, akár tetszik, akár nem, megjelent a magánsektor.

Telén az első olyan magyar működőképese rendszer, amiről tudomásunk van a VIDEO-TEXT nevű rendszer, ami – bár van belőle működő példány – nem kapható. Kifejezéstől az előző számban ismertetett digitizáló megalkotói: Zelcer György és Hegyi Pál. Ez egy sok szolgáltatást nyújtó rendszer, segítségével a feliratokat tetszőleges helyre lehet elhelyezni. S ezek nemcsak betűk, hanem rajzok is lehetnek és mozgathatók. A VIDEOTEXT Commodore 64-vel összekötve működik, a kezelésére szolgáló program tehát C64-en fut. Az alapszámítások betűtípuson kívül tetszőleges betűkészlettel elvégezhető.

A QWERTY Művész és Számítástechnikai Gmnk a kifejlesztője annak a videofeliratozóknak, melyet a Commodore Show-n is látni lehetett, mivel ez is Commodore 64-hez csatlakozik. A berendezés — mondjuk — a prototípusnál azt, melyet működés közben volt alkalmam látni. Ennél az eszközön nem a nagyon univerzális, nagyon látványos lehetőségekre törekedtek a fejlesztők, hanem a minél stabilabb és olvashatóbb hagyományos feliratok előállításra. Enneközlve, bár a berendezés sem tetszőleges helyen vagy színben, sem mozgás közben nem tudja a szövegeket megjeleníteni, azok olvashatóságának javításra több szolgáltatást tartalmaz. A szöveg helye, mérete a filmpar szabványaihoz illeszkedik, ezt a berendezés elsősorban a hívások filmeseknek szánják. A szövegeket lehet az emeltített betűkásban megjeleníteni, mely többféle is lehet, így a felirat fekete, fehér vagy étfetett háttérben látszik. A betűkészlet itt is a programtól függ, ami egyelőre fejlesztés alatt áll. Az alkotók berendezésüket, az elektronikát és a programot 150—200 ezer Ft körüli áron kívánják árulni.

Szintén gazdaságismunkálkodóként, a DISCOMP, tagjai fejlesztették ki a DORKA nevű videofeliratozó rendszert. Ez az eszköz alapjában kicsit különbözik az előző kettőtől, legnyilvánóbb előnye az univerzálitása, nevezetesen, hogy ugyanaz az elektronika más-más programmal több számítógéphez is csatlakoztatható. A megjelenített szövegek ugyan nem mozgathatók, de bárhová helyezhetőek: akár a látható képen kívülre is. A háttér szintén lehet színes, azaz, bármi módon lehet a képet, pedig kontúros vagy inverz. Karakterek is lehetnek, és lehetnek képek is a program. Csak a képek és a szövegek képekre fejlesztették ki, de már láttam C64-es feliratozott filmet, illetve a feliratozatot folyamatosan közben. A fejlesztők berendezésekként 30 ezer Ft körülülrő szándékoztak forgalmazni.

K. D.

téhat a háttér, a jelenettől füg-
gően lehet egészen világos
vagy egészen sötét. Ha példá-
ul fehér vagy világos betűket
választunk, akkor ■ alacsony-
dó égbolton ■■■■■ fog lát-
szani ■ esetleg elmulasztjuk
a ■■■■ dialógust. Fekete ■■■■
kel is csak akkor jó dolgozni,
ha nincs alagútjelenet. E problé-
mák áthidalására ■■■■ al-
tersmet feliratozók ■■■■ alter-
natívát ■■ nyújtanak. Termé-
ké ■■■■ meg lehet ■■■■
a sötét vagy világos alapszínt
a feliratokhoz külön-külön,
akár egyenként is. Ekkor azon-
ban nekünk kell gondoskod-
nunk arról, hogy minden fel-
irathoz elődöntsük, azt milyen
színből kívánjuk megjeleníte-
ni. Olyan ■■■■ is létezik,
ahol maga ■■■■ vagy rajz
színes ■■■■. Az ■■■■

többségben a betűtípusok különösebb módzerek segítségével történő kiemelésével, például a kontúros betűk megjelenítésére is mód van. Legtöbbször lehetséges az is, hogy a betűk azírásigéző átlag generált háttérre ne átlátszó legyen, tehát a betű körül ne a film látszódjon, hanem valamilyen alapszín, például a fekete vagy a fehér. Így módon a felírt kitakar ugyan valamennyit a filmből, csorbát viszont mindig olvasható lesz. A filmparipar legközelebb által megoldása úgy úgynevezett „betűkés”-t használ, ami tulajdonképpen egy nem teljesen átlátszó, de mégis a „fil” kontrasztosságát segítőt meg a felíratot. Ezzel a háttérrel a felírás megjeleníti a felírt szöveget, de a felírás mögött a film látszódik.

A **videóalkalmazások** építése nem amatőr videó feladat, még **amateur** számítógépeseknek is **komoly** a bűvölkész. Felhasználásuk azonban általában annál egyszerűbb, semmilyen videotechnikai alapképzettséget vagy különösebb számítástechnikai **ismeret** nem igényel. A **videóalkalmazások** egy olyan **alkalmazás** a doboznak tekinthető, amely **alkalmazás** a bemenettel (a számítógéppel) csatlakozó és a videójel forrásának legutóbbi videó

[illegible]

KISS DONÁT

MIRELLA HATTM

[illegible]

MICRO

MICROGRAPHY

附註

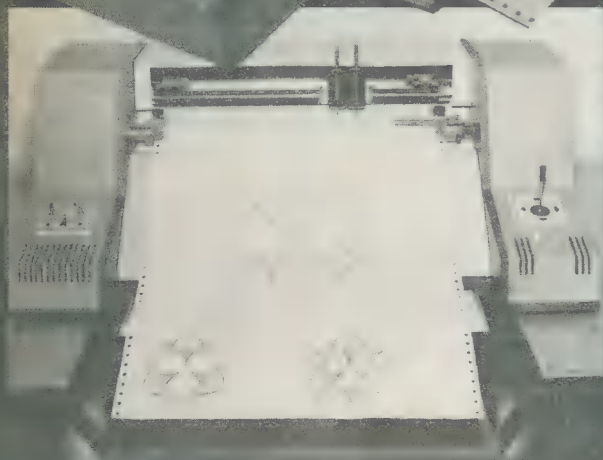

Ipari Műszergyár
Iktad

Működésvez.
1051 Budapest
V. Mátyás u. 10.

MIKADÓ
8277 Budaörs
VII. Majakovszky u. 69.
Telefon: 147-101

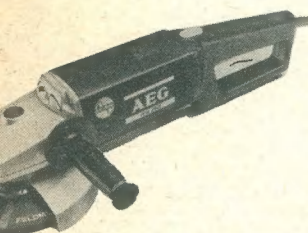
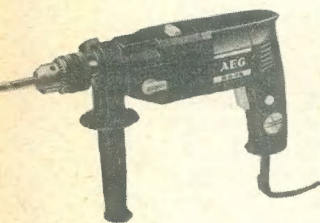
Az IMI által gyártott két írófejes intelligens digitális dup-plotter — számítógépes rendszerhez csatlakoztatva — szöveggel kiegészített diagramok, rajzok, sík- és térgörbék, táblázatok megjelenítésére alkalmas periféria. Használata révén lehetőség nyílik a számítógéppel segített tervezés (CAD), mérésanyaggyűjtés és adatfeldolgozás eredményeinek közvetlen, szemléletes ábrázolására, archíválására. Ez a plotter szerepecsésen ötvözi össze az alfanumerikus nyomtatók szövegmegjelenítő képességét a nagy felbontású digitális rajzgépek grafikus szolgáltatásával.

- ACT** (Automatic Color Tracking — automatikus szinkövetés) — automatikus fehéregyensúly-állító rendszer videokamerákban, amely üzem közben folyamatosan utánaállítja a fehéregyensúlyt a megvilágítás szín-hőmérséklet-változásainak megfelelően.
- AST** (Automatic Scan Tracking — automatikus sávletapogatás) — I. DTF.
- AUTO EDIT** (automatikus editálás) — olyan vezérlő áramkör szerkesztő távvezérlőkben, melynek segítségével a vágási pontok megjelölése után egyetlen gombnyomásra megtörténik a kívánt részlet bevágása.
- BNC** — koaxiális bajonettes csatlakozó, melyet főleg videojelek csatlakoztatására használnak.
- CRT DISPLAY** — katódugárcsöves megjelenítő, amely lumineszcens ernyőn elektronsugár által történő gerjesztése útján teszi láthatóvá a videojeleket.
- DEW SENSOR** (nedvességszérző) — olyan áramkör képmagnókban, amely a fejdobon történő páralecsapódás esetén letiltja a képmagnó működését azért, mert ilyen esetben a fejdobra felpattanna a videoszalag.
- DINAMIKA** — az átvihető legnagyobb és legkisebb jel aránya az átviteli csatornában.
- DTF** (Dynamic Track Following — dinamikus sávkövetés) — olyan áramkör- és videofejtartó-kialakítás képmagnókban, amely biztosítja, hogy lejátszáskor a videofej mindig az előzőleg (esetleg más készüléken) felvett videojelsávon haladjon.
- EJECT** (kidobás) — a videokazetta kiemelése a képmagnóból.
- FEJDÖB** — a videofejeket (és újabb képmagnókban a forgó hangfejeket), valamint a kisegítő fejeket hordozó henger alakú, forgó egység a képmagnóban.
- FÉNYERŐ** — 1. Adott kép átlagfényessége. Videóképek maximális fényereje a mai képcsövek alkalmazásával 60–80 nit körül van.
2. Objektív azon mérőszáma, amely megmutatja, hogy az objektív a rajta áthaladó fényt mennyire csökkenti.
- FIELD** — félkép, vagyis egy 312 és fél soros, 1/50 sec alatt lefutó pásztázása a képernyőnek. Két ilyen egymás utáni félkép egymásba szövődéssé áll egy komplett tévékép (Frame).
- FRAME** — egy teljes tévékép (PAL és SECAM rendszerben 625 soros), amely 1/25 sec alatt fut le a képernyőn. Két egymás utáni, ún. páros és páratlan félképből (Field) áll össze.
- GENERÁCIÓ** — az eredeti felvételtől számított átmásolások száma (videoszalagoknál, hangszalagoknál stb.).
- GENLOCK** — egy vagy több videojel-forrás szinkronizátorainak szinkronba hozása egy referens szinkronforrással.
- HIGH BAND** (magas sáv) — U-matic képmagnók utóbb kifejlesztett, professzionális célra szolgáló rendszere, amely jobb képmínőséget biztosít, mint az eredeti Low Band rendszer. Low Band rendszerű gépekben High Band anyag csak fekete-fehérben játszható le.
- IMPEDANCIA** — elektronikus készülékek be- és kimeneteinek jellemzésére használt fogalom, amely egyértelműen jellemzi azok feszültség- és áramviszonyait.
- INZERT** — 1. Videoanyagba illesztett állókép.
2. A felvett anyagba való beillesztése más kép- és/vagy hanganyag (I. inzerálás).
- KÉPFREKVENCIA** (Frame Rate) — egy sec alatt lefutó komplett tévéképek száma (PAL és SECAM rendszerekben 25).
- KVR** (közösségi vevőantenna-rendszer) — egy antennakomplexumot alkalmazó, több tucat lakást megfelelő antennajellekkel kábelben ellátó központi rendszer.
- LCD** (Liquid Crystal Display — folyadékkristályos kijelző) — újfajta, integrált félvezető technológiával előállított lapos képviszazadó eszköz.
- LEZÁRÁS** — 1. Az átviteli berendezések és kábelek kimenetét a hullámimpedanciájuknak megfelelő impedanciával kell összekapcsolni vagy egy másik, azonos impedanciájú kimenetnek kell kapcsolni.
2. A videokamerák objektívjének rekesztését a használaton kívül a felvevőcső beégésének elkerülésére be kell csukni.
- LOW BAND** — U-matic képmagnók eredeti, nem professzionális változata.
- MASTER** — 1. Szerkesztésnél az a képmagnó, amely a vezérszinkront adja (bejátszó gép).
2. Valamely (editált) videoanyag első példánya, melyről a további másolatok készülnek.
- MÉDIUM MIXER** (latinul közép) — információt közvetítő eszközök összefoglaló neve.
- MIXER** — 1. Hangkeverő pult.
2. Videokeverő, amely különböző források közötti fokozatos átmenet (átúszás) vagy trükk magvalósítására szolgál. A videokeverőket általában egybeépítik valamilyen trükkkegységgel (I. SEG).
- PAUSE** (szünet) — a szalagtovábbítás szünetelése képmagnókban, mikor állóképet kapunk.
- PLAYBACK** (visszajátszás, rájátszás) — olyan felvételi eljárás, amikor előzetesen rendelkezésre álló hanganyagokhoz utólag, a hang visszajátszására készítjük el a képfelvételt (pl. táncfelvétel stb.).
- REFLEXIÓ** — elektromos jelek visszaverődése pl. lezáratlan vagy nem illesztett lezárt kimenetről. A visszaverődött jelek összeadódnak az előre haladókkal és azok jelalaktorzulását okozzák, ami súlyos esetben lehetetlenné teszi az átvitelt.
- RF ADAPTER** (modulátor) — videojeleket szabványos tévésávba transzponáló áramkör, miáltal közönséges tévévevőn lehet nézni azokat.
- SKRIPT** — 1. A felvétel eseményeinek feljegyzése.
2. Egy videoszalagon levő felvételek jegyzéke (pontos cím és idő feltüntetésével).
- SEG** (Special Effect Generator — speciálieffekt generátor) — elektronikus videotrükkök előállítására szolgáló egység.
- SLAVE** — szerkesztésnél az a (szerkesztő) képmagnó, amelyen a mesterszalag készül.
- SORFREKVENCIA** — az egy sec alatt letapogatott képsorok száma (PAL és SECAM rendszerben $25 \times 625 = 15625$ Hz).
- SZERKESZTÉS** (editálás) — egységes videoanyag összeállítása másolással vagy új videozalagra.
- TRINITRON** — a Sony cég által kifejlesztett in-line rendszerű színes képviszazadó cső.

**Magánlakás-építők,
építőközösségek,
kisiparosok,**

FIGYELEM!

Az ÉGV Építőgép Értékesítési
és Kölcsönzési Üzletágának
boltjaiban
az alapozástól a befejező
szakipari munkákhoz
szükséges gépeket kölcsönözheti
napi vagy tartós bérlet
formájában egyaránt.
Könnyebb + gyorsabb = olcsóbb
Az ország 20 városában
várják Önt
az ÉGV kölcsönzőboltjai.

EGV

Információ:

1209 Budapest, Ócsai út 5.

Telefon: 279-040/106,

**illetve az ŐSZI BNV-n, a „C” pavilon melletti
szabad területen.**

LAKÁSÁN
IS VÁSÁROLHAT

csak egy
telefon!

minta
szerint
árusított
cikkeinkre
várjuk
megrendelését

a 110-601-es
számon.

HÁZHOZSZÁLLÍTÁS!

Videoberendezések javítása,
áthangolása, színes televíziók
áthangolása, valamint Hi-Fi
berendezések áthangolása és
javítása.

VIII., József krt. 38.
Tel.: 141-216.

Hazai és külföldi garanciális és
készpénzes fekete-fehér és színes
televíziók javítása,
videomagnetofonok áthangolása.

XV., Frankovics M. u. 57-63.
Tel.: 635-225

Nyugati készülékek szervize:
Video- és Hi-Fi berendezések
javítása, áthangolása.

VI., Lenin krt. 94.
Tel.: 311-129

Szervizeink
CSÜTÖRTÖKÖN 20 ÓRAIG
tartanak nyitva.

RÁVISZ

SZOLGÁLTATÓ
KISSZÖVETKEZET

Semmi kétség!
A Rávisz
a segítség!

Karácsonyi hanglemezejánlat

HUNGAROTON Hanglemezzvártó Vállalat